

UT nieuws

Anne Flierman >

**'Het politieke
spel, daar
heb ik lol in'**

Achtergrond >
**Stoelendans rond
OV-studentenkaart**

Batavierenrace >
**De bezemwagen rijdt
steeds trager**

PhD >
**Oxygen to repair
knee cartilage**

Cells that *smell* diseases?

MASTER EVENT

We kindly request that you register in advance and before April 22 at:

www.masterevent.tudelft.nl

25 APRIL 2013

CHALLENGE
ACCEPTED!

Challenge the future

How do you make a lithography system that goes to the limit of what is physically possible?

At ASML we bring together the most creative minds in science and technology to develop lithography machines that are key to producing cheaper, faster, more energy-efficient microchips.

Per employee we're Europe's second largest private investor in R&D, giving you the freedom to experiment and a culture that will let you get things done.

Join ASML's expanding multidisciplinary teams and help us to continue pushing the boundaries of what's possible.

www.asml.com/careers

/ASML

@ASMLcompany

ASML

For students who think ahead

In dit nummer

Wie is... | Raymond Linderhof
> 10 – 11

Onderzoek | Fred Bijkerk
> 16 – 17

Achtergrond | Wetenschapswinkel
> 30 – 31

International | Luisa Marin
> 34 – 35

Coverinterview Anne Flierman > 4 – 7 Toekomst van de ov-studentenkaart > 8 – 9
Letterexpert Chris Vermaas > 12 – 13 SciSports > 14 – 15 Betaalde scriptiehulp
> 18 – 19 UT in beeld > 20 – 21 Opinie > 22 – 23 Batavierenrace > 24 – 28
UniPartners Twente > 29 Cultuur > 32 – 33 PhD > 36 ExpatLens > 37 Twenty
Twente Tweets > 38

Van de redactie

De profielsechets voor een nieuwe voorzitter van het college van bestuur staat online. In de maand april wordt dé kandidaat geselecteerd die de UT-kar de komende jaren kan trekken. In de vacaturetekst staat: Hij of zij (maar dat laatste wordt hier verder niet herhaald, hoewel de UT ook graag een vrouw zal benoemen) beschikt over sterk ontwikkelde sociale en communicatieve vaardigheden, kan de opvattingen van de universiteit wervend verwoorden etc etc. Het gaat me bij dit citaat om de zinsnede tussen haakjes. Ik vroeg me af; zou Anne Flierman de tekst zelf hebben geschreven? Of er minimaal de hand in hebben gehad?

In zijn afscheidinterview in dit aprilnummer van UT Nieuws vertelt Flierman dat het aantal vrouwelijke UT-profs de afgelopen tien jaar verdubbelde. Er werden onder zijn leiding bewuste maatregelen genomen om meer vrouwen aan de top te krijgen. Die bleken succesvol. Verschillende UT-vrouwen hebben hem de afgelopen tijd met dit beleid gecompimenteerd. 'Maar de strijd is nog niet gestreden', laat Flierman weten. Zou een mooi afscheidscadeautje voor hem zijn: een vrouwelijke opvolger.

De vraag is wel of de UT daar 'klaar' voor is. De UT reageert moeizaam op veranderingen, stelt Flierman in het coverinterview (pagina 4 tot en met 7). De redactie van UT Nieuws heeft

de afgelopen tijd ook heel wat veranderingen ondergaan. De oude, vertrouwde weekkrant heeft plaatsgemaakt voor een crossmediaal platform, dat nieuws verspreidt via website, social media én print. We krijgen daar regelmatig complimenten voor, maar er zijn ook mensen die de weekkrant nog missen. We zijn erg benieuwd naar de uitkomst van ons lezersonderzoek, dat momenteel loopt. Worden de ingezette veranderingen voldoende gewaardeerd? We komen erop terug bij u. Ondertussen kunt u in dit nummer van UT Nieuws lezen over het werk van hoogleraar Fred Bijkerk (p.16&17), over de naderende Batavierenrace (p. 24,25,26&27) en over studenten die struikelen over hun scriptie (p.18&19).

Ditta op den Dries, hoofdredacteur.

Colofon

Onafhankelijk maandblad voor personeel en studenten van de Universiteit Twente. Jaargang 03. Verschijnt elke eerste donderdag van de maand op de campus; vrijdag/zaterdag buiten de UT. Oplage: 8.000 exemplaren.

Redactie-adres:

Gebouw De Vrijhof
Kamers 535, 537, 539, 541, 543.
De Veltmaat 5, 7522 NM Enschede

Postadres:

Postbus 217, 7500 AE Enschede

Telefoon:

(053 – 489) 2029
zie verder onder redactie

E-mail redactie:

info@utnieuws.utwente.nl

Internet:

http://www.utnieuws.nl
of via de homepage van de UT

Twitter:

@UTNieuws

Redactie:

Ditta op den Dries (hoofdredacteur, (053 - 489) 2030
d.e.opendries@utwente.nl

Paul de Kuyper (053 – 489) 4084
p.m.dekuyper@utwente.nl
Maaïke Platvoet (053 – 489) 3815
m.c.platvoet@utwente.nl
Sandra Pool (053 – 489) 2936
s.pool@utwente.nl

Office-management:

Brigitte Boogaard (053 – 489) 2029
b.j.boogaard@utwente.nl

Vaste medewerkers:

Marloes van Amerom, Leanne Bennenworth,
Cynthia Bergsma, Mo Cornelisz, Simone Kramer,
Ruben Libgott, Mariska Roersen, Charlotte Rompelberg, Beer Sijpesteijn, Thijs Spruijt, Jochem Vreeman.

Internetbeheer:

WAME – Websites, Applicaties, Advies
www.wame.nl

Foto's:

Rikkert Harink, Arjan Reef, Gijs van Ouwkerk,

Redactieraad:

M. Driesprong, dr. A. Heuvelman, drs. J.W.D. ter Hellen, prof. dr. A. Need, dr. O. Peters (voorzitter).

Regionale advertenties:

TwentyFifty, Postbus 652, 7500 AR Enschede

Tel. 053 – 4609007. Site: www.twentyfifty.nl
E-mail: b.onsman@twentyfifty.nl
Advertentietarieven op aanvraag.

Advertenties:

Bureau Van Vliet BV, Postbus 20, 2040 AA Zandvoort

Tel. 023 – 5714745. Site: www.bureauvanvliet.com

E-mail: zandvoort@bureauvanvliet.com

Advertentietarieven op aanvraag.

HOP:

UT Nieuws is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau (HOP).

Adreswijzigingen:

Abonnees (ook studenten) dienen deze schriftelijk door te geven aan de redactie UT-Nieuws Postbus 217, 7500 AE Enschede of per e-mail: info@utnieuws.utwente.nl.

Stage of buitenlands studieverblijf: studenten die op stage gaan of in het buitenland gaan studeren kunnen het UT-Nieuws magazine op schriftelijk verzoek opgestuurd krijgen.

Wie prijs stelt op deze (gratis) service zendt een adreswijziging naar de redactie o.v.v. faculteit, stagelocatie en periode (zo nauwkeurig mogelijk).

Kopij:

Nieuws voor het UT-Nieuws magazine en de website naar: info@utnieuws.utwente.nl.

Abonnementen:

Jaarabonnement: 44 euro. Abonnementen schriftelijk aan te vragen met vermelding van naam, adres, postcode, plaats, telefoonnummer en bank-/girorekening. Abonnementen kunnen maandelijks ingaan. Betaling via factuur. Het jaarabonnement wordt automatisch verlengd, tenzij men minimaal 1 maand voor afloop van de abonnementsperiode schriftelijk opzegt.

Vormgeving en realisatie:

DeltaHage bv
www.deltahage.nl

Bezorging Campus:

Motorsportgroep UT, Richard van Schouwenburg en Petra Kuipers, tel. 053-4892029.

E-mail: info@utnieuws.utwente.nl

Copyright UT-Nieuws:

Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder toestemming van de hoofdredacteur artikelen schema's foto's of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen en/of openbaar te maken in enigerlei vorm of wijze.

Vertrekkend collegevoorzitter Anne Flierman blikt terug op acht UT-jaren

'UT reageert moeizaam op veranderingen'

Hij leerde de UT successen te vieren, stond aan de basis van het profiel *high tech human touch* en hij verstevigde de banden met de regio. Het lukte Anne Flierman echter niet het eilandenrijk UT te verenigen tot één koninkrijk. 'Deze universiteit heeft een afkeer van verandering', zegt de collegevoorzitter aan de vooravond van zijn overstap naar de NVAO (Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie). Hij blikt terug op acht UT-jaren.

TEKST: PAUL DE KUYPER | FOTO'S: RIKKERT HARINK >

Zo af en toe ontwaakt Anne Flierman met het geluid van kalveren die een veewagen in gedreven worden. Zijn overbuurman fokt de beesten voor de slacht. De collegevoorzitter woont landelijk, in het buurtschap Herike, midden in de Twentse driehoek Markelo, Goor en Rijssen. Op die ene vrachtwagen na is het er een oase van rust. Zijn nieuwbouwhuis staat aan een weggetje waar twee personenauto's elkaar nauwelijks kunnen passeren. De buurt telt een tiental lage, gerestaureerde boerderijen. Verschillende burens houden paarden in een weijtje.

'Hier zitten we zomers graag met een wijntje', vertelt Flierman als hij het terras achter het huis laat zien. De diepe tuin, bedekt onder een dunne maartse sneeuwlaag, gaat achter een rij reusachtige oude eiken over in de landerijen. De avond is gevallen, maar ook in het beginnend donker is in de verte de Herikerberg te onderscheiden, een heuvel in het licht glooiende land. 'Daar ga ik vaak mountainbiken of hardlopen.' Om zijn hoofd leeg te maken. Maar ook om fit te blijven. In een zittend beroep met ook nog eens regelmatig etentjes moet je opletten dat je je conditie op peil houdt. Terwijl Flierman koffie en thee serveert, vertelt hij haast verontschuldigend dat hij geen 'koekjesmens' is. Vaak komt het niet voor dat hij hier 's avonds aan een kop koffie zit. Zijn functie verplicht hem geregeld aan te schuiven bij diners, borrels en netwerkvondens. 'Mijn inzet is om

in de weekenden thuis te zijn, plus een of twee doordeweekse avonden. Maar dan zit ik ook wel eens een avond in mijn werkkamer. De vrijdagavond en zaterdag houd ik vrij. Een groot deel van de zondag gaat al weer op aan werk.'

Als er vrije tijd overschiet, verschanst Flierman zich op de zolderkamer. 'Ik ben van kinds af aan treintjesliefhebber. Als klein jochie kreeg ik van mijn opa de eerste twee wagonnetjes van een modelspoorbaan. Daar stond nog onderop: made in US occupied zone of Germany. In mijn studietijd heb ik er niks mee gedaan. Toen ik gepromoveerd was, maakte mijn schoonvader, timmerman, een tafel op zolder waarop ik de spoorbaan weer kon uitleggen. Overal waar we gewoond hebben, heb ik die baan opgebouwd. Ja, ook hier. Wil je hem bekijken?' Na afloop van het gesprek zal hij wat treinen laten rijden, belooft Flierman. Maar eerst een terugblik op zijn UT-jaren.

Klassieke buitenpromovendus

Al aan het eind van zijn studie geschiedenis in Leiden (1979) wist Flierman dat hij geen wetenschapper zou worden. 'Dat trok me niet, ik zag mezelf meer iets algemeen doen in het openbaar bestuur. Ik had bijvakken gedaan in recht en economie.' Toch kwam er een promotie. Hij werkte als 'een soort management trainee' bij het ministerie van Onderwijs toen zijn latere promotor belde. 'Die zei: ik heb een onderwerp voor je dat je prima naast je baan kunt doen en dat aansluit bij je belangstelling.'

Avonden en weekenden lang schrijven als een 'klassieke buitenpromovendus' resulteerde in 1984 in een proefschrift over de geschiedenis van de Koninklijke Nederlandse Redersvereniging, de belangenorganisatie van de zeescheepvaart. Vervolgens werd Flierman de naaste beleidsmedewerker van de Rotterdamse burgemeester Bram Peper en later gemeentesecretaris in Arnhem. Pas toen hij in 2001 lid van het college van bestuur werd van de Universiteit Maastricht kwam hij opnieuw in aanraking met de wetenschap. 'Sinds ik in de universitaire wereld rondloop, heb ik echt weer baat bij mijn doctorstitel. Toen Maastricht mij vroeg voor die functie zeiden ze dat ze het fijn vonden dat ik wist wat het is om een proefschrift te schrijven.'

Later heeft hij nooit gedacht: was ik maar verder gegaan in de wetenschap. 'Al heb ik bij wijze van spreken tientallen onderwerpen waar ik dieper in zou willen duiken. Geschiedenis interesseert me nog steeds. De handel in de Oostzee vind ik boeiend, maar ook architectuurgeschiedenis.' In zijn boekenkast, over de keukendeur heen gebouwd, staan de nodige historische boeken, over de middeleeuwen, maar ook over de modernisering van Nederland in de negentiende eeuw. 'Het blijft bij lezen en zelfs daar kom ik minder aan toe dan ik zou willen.'

Successen vieren

Na vier jaar Maastricht maakte Flierman in 2005 de sprong naar het voorzitterschap van de UT. 'Een baan die ik ambieer, als eindverantwoordelijke in het publieke bestel', zo merkte hij acht jaar geleden tevreden op in zijn eerste interview met UT Nieuws.

Wat heeft hij in die acht jaar de UT gebracht? 'Dat is niet één ding', vindt hij zelf. In het klein noemt hij het vieren van successen. Flierman introduceerde bijvoorbeeld de afstudeerprijzen, de Overijssel PhD Award en de jaarlijkse laureatenbijeenkomst waarbij succesvolle studenten en >

wetenschappers in het zonnetje worden gezet. 'Dat vind ik heel leuk. En belangrijk. We leggen de lat hoog en als je dan succes haalt, mag je dat vieren. Dat is niet heel Nederlands en al helemaal niet Twents, maar talent moet je waarderen.' Een van de grotere hoogtepunten – naast het lustrumfeest en de werkbezoeken van bijvoorbeeld premier Mark Rutte - vindt Flierman het Route14-proces. 'Die visie is uiteindelijk met veel steun aanvaard. Daar ben ik trots op. Ons profiel – de verbinding tussen technologie en de gedrags- en maatschappijwetenschappen – snapt iedereen. We liepen daarmee voorop en inmiddels zie je dat ze dit op steeds meer plekken overnemen. Ook in Eindhoven wordt nu de sociale component in de opleidingen belangrijk gevonden. Ik las laatst een rapport van de Adviesraad voor het Wetenschap- en Technologiebeleid. Daarin staat letterlijk: technische ontwikkeling is ontzettend belangrijk, maar begrip van de samenleving waarin die innovaties moeten landen is misschien nog wel belangrijker.' Eveneens trots is de scheidend CvB-voorzitter op de banden die hij aanhaalde met de regio. Toen hij in Twente kwam, werd er afstand gevoeld, zo

zegt hij zelf. Inmiddels werkt de UT samen met de regio en de provincie in onderzoekscentra als het ThermoPlastic Research Center en het Center for Medical Imaging. 'Ik ben erin geslaagd de UT een centrale plek te geven in de regionale economie. Die interactie met het bedrijfsleven is echt uniek in Nederland. Dat heb ik een heel inspirerend deel van deze baan gevonden. De UT is ooit gesticht om economische betekenis voor Twente te hebben. Het is onze verantwoordelijkheid om het talent dat we hebben voor de regio beschikbaar te stellen.'

Terwijl hij thee bijschenkt, noemt Flierman de instelling van het tenuretrackstelsel en zijn inzet om meer vrouwelijke hoogleraren en directeurs aan te stellen. Verschillende UT-vrouwen hebben hem daarmee de afgelopen tijd gecomplimenteerd. De laatste tien jaar verdubbelde het aantal vrouwelijke UT-profs, naar iets meer dan 10 procent in 2012. Van evenwicht tussen mannen en vrouwen in het cortège is dus nog lang geen sprake. De strijd is zeker nog niet gestreden, beaamt de CvB-voorzitter. 'Maar ik heb niet louter mooie woorden gesproken over het belang van vrouwen in hogere posities. We hebben een aantal

bewuste maatregelen genomen: de tenuretrackplaatsen voor vrouwen, het ambassadeursnetwerk. Die blijken succes te hebben. Ook buiten de UT noemde men dit goede initiatieven.'

Afkeer van verandering

Langer dan over de successen moet Flierman nadenken over de vraag of er ook dingen niet zijn gelukt die hij wel graag had bereikt. Ooit ambieerde hij dat de UT tienduizend studenten zou tellen. Dat is niet gelukt, al scheelt het met ruim negenduizend niet veel. 'De studentenaantallen zijn gegroeid, maar niet spectaculair. Ons marktaandeel is overigens min of meer gelijk gebleven. Maar het had meer moeten zijn, dat geef ik toe. Op sommige dingen heb je trouwens weinig invloed. De appreciatie van Enschede als studentenstad kan ik niet veranderen.' Overigens heeft Flierman goede hoop dat de UT binnenkort een inhaalslag maakt. 'Ik heb hoge verwachtingen van de nieuwe strategie van Marketing & Communicatie. Die zijn nu anderhalf jaar bezig en daarvan gaan we de vruchten plukken. Plus het nieuwe onderwijsmodel. In Eindhoven hebben ze vorig jaar een nieuw model ingevoerd.

Dat heeft tot substantieel meer studenten geleid. Dat verwacht ik bij ons ook.'

Zelf betreurt de bestuursvoorzitter het vooral dat hij er niet in is geslaagd gemeenschappelijkheid te creëren op de UT. Toen hij aantrad, vond hij de universiteit een eilandenrijk. 'Op al die eilandes vindt men elkaar reuzeaardig, maar over de bewoners van de andere eilanden is men uiterst sceptisch. Dat gevoel is wel iets minder geworden, maar je vindt nog steeds een grote neiging tot een wij-zij-discussie. Wij van het onderzoek versus zij van de Spiegel of wij van de ondersteuning versus zij van het onderwijs.'

In de aard van het onderzoek schuilt individualisme, denkt Flierman. Een wetenschapper wil succesvol onderzoek doen en alles wat daarbij in de weg zit, van huisvestingsregels tot inkoopprocedures, is lastig. 'Daar hebben alle universiteiten mee te maken. Als je daar als bestuurder niet mee overweg kunt, moet je niet aan een universiteit willen werken', realiseert hij zich.

Maar, in Twente is het wel een tikkeltje erger, vindt hij. 'De huidige UT heeft grote moeite om snel en slagvaardig te reageren op veranderingen, en dat terwijl de wereld om ons heen in rap

tempo verandert. Pas als er grote externe druk ontstaat, worden dingen mogelijk. Kijk naar Eindhoven. Die zijn een jaar later begonnen met een nieuw onderwijsmodel en ze zijn een jaar eerder klaar. Pas toen de langstudeerboete dreigde, was ineens het bindend studieadvies bespreekbaar. De harde knip is door de wetgever afgedwongen. Dat zijn allemaal ontwikkelingen waarvan ik zeg: deze organisatie heeft een behoorlijke afkeer van verandering en realiseert zich onvoldoende wat er buiten de campus gebeurt.'

De oorzaak zoekt Flierman in het individualisme en het ondernemerschap 'die de UT ook veel goeds hebben gebracht'. Die twee waarden hebben Twente zelfs 'groot gemaakt', maar nu ziet Flierman dat de universiteit tegen haar grenzen aan loopt. Het individualisme leidt tot versnippering. Iedere studie zoekt een eigen oplossing voor problemen. 'De rol van opleidingsdirecteur wordt overal anders ingevuld, er wordt verschillend omgegaan met de regels omtrent nakijktermijnen, et cetera. Zo kunnen we een heel studentvriendelijk onderwijssysteem in de lucht houden, maar het is wel een duur systeem. Bovendien, om de kwaliteit van het onderwijs te waarborgen is een zekere standaardisering nodig. Dat vergt een cultuuromslag en daar ligt een opgave voor de toekomst.'

Met die cultuur heeft Flierman het wel eens moeilijk gehad, bekent hij. Hij is het anders gewend. 'Als de politiek iets beslist, wordt de organisatie geacht dat uit te voeren. Bij de universiteit is een besluit van het college eerder het begin van de discussie.' Dat betekent niet dat hij altijd onmiddellijk zijn zin wil hebben. Of dat hij met zijn vuist op tafel slaat als anderen er anders over denken. Met argumenten probeert hij te overtuigen. Hij legt zich niet zomaar neer bij een nederlaag. 'Ik ben ambitieus. Als bestuurder wil je iets realiseren. Ik haal voldoening uit een ingewikkelde discussie. Het politieke spel met de universiteitsraad, daar heb ik lol in. Ik geniet ervan als de raad na een lang debat uiteindelijk instemt. En soms moet je je verlies nemen. Dat hoort er nu eenmaal bij.'

Wissels en seinen

Op de salontafel ligt een plattegrond van Den Haag. Hij komt er elke dinsdag als Eerste Kamerlid voor het CDA, een politieke bijbaan die de UT geen windeieren heeft gelegd, aldus Flierman. 'De lijntjes zijn kort, ik kan er betrekkelijk gemakkelijk een minister aanschieten. Daar hebben de UT en Twente van geprofiteerd. Recent heb ik bijvoorbeeld mijn zorgen over de onderzoeksfinanciering geuit bij minister Kamp. Ik heb hem gezegd dat ik graag met hem zou spreken en hem

wilde laten zien wat we in Twente zoal doen. Het effect van zo'n gesprekje is dat hij in januari naar de UT is gekomen.' Ook de contacten voor het bezoek van premier Rutte (in 2011, red.) zijn in het Kamergebouw gelegd.

'Ik haal voldoening uit een ingewikkelde discussie.'

Vanaf 1 mei zal Flierman bijna dagelijks in de regeringshoofdstad zijn. Op die dag neemt hij de leiding op zich van onderwijskwaliteitwaakhond NVAO (Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie). Een stap die bij hem past, zegt hij. 'Ik vind het een ambitieuze stap. Ik heb altijd aandacht gevraagd voor het belang van goed onderwijs.

Binnen een universiteit lijkt onderzoek soms het belangrijkste, maar voor de buitenwereld en de belastingbetaler zijn we gewoon een onderwijsinstelling. Kwalitatief onderwijs is van onschatbare betekenis voor de samenleving. Als voorzitter van de NVAO wil ik me daar graag een aantal jaren voor inzetten', besluit hij.

Dan is er nog even tijd om zijn modelspoorbaan te bekijken. Treinen met soms wel tien wagons staan opgesteld op emplacementen, bij stationsgebouwen en tussen Duitse miniatuurvakwerkhuizen. Langs de buitenmuur loopt een tunnel. Hoeveel meter spoor het is, durft Flierman niet te zeggen. Maar een klein kapitaal aan miniatuurtreinen staat er zeker.

Hij draait aan twee schakelaars en een locomotief trekt een aantal wagons op gang. 'Kijk, het sein springt automatisch op rood als een trein passeert', vertelt hij enthousiast. 'Gebeurt allemaal automatisch, ik doe niks', zegt hij en tilt als bewijs zijn handen van de knoppen. 'De trein remt ook uit zichzelf voor een rood sein. Verderop staat namelijk een andere trein. Als ik die nou laat vertrekken, springt zo meteen dat rode sein weer op groen en kan ook die locomotief verder.' Zo af en toe zit hij hier een avond. Treinen laten rijden, maar vooral ook wissels aanpassen. 'Puzzelen, nieuwe trajecten bedenken. Ook dat is ontspanning voor mij.'

'Het is nu een beetje rommelig', wijst hij verontschuldigend op de dozen die onder en naast de treinentafel gereed staan om naar Den Haag te verhuizen. De modelspoorbaan hoeft gelukkig niet helemaal uit elkaar geschroefd te worden. Die blijft staan. Flierman en zijn vrouw betrekken een aantal dagen per week een appartement in de hoofdstad, maar blijven vooralsnog in Twente wonen. 'Zo hebben we het beste van twee werelden. Den Haag vind ik een heel levendige stad en hier hebben we de rust en de ruimte. En een prachtig uitzicht.' |

Hoe gaat het studentenvervoer 2.0 eruitzien?

De stoelendans rond de ov-studentenkaart

Wie gaat er bloeden voor de miljoenenbezuiniging op de ov-studentenkaart? Politiek, studenten en vervoersbedrijven zijn verwickeld in een soort stoelendans. Gaan studenten domweg de volle mep betalen of verzint de politiek iets slimmers?

HOP, PETRA VISSERS | FOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

Vanaf 2016 is het gedaan met de gratis tripjes naar Maastricht en Groningen. Een weekend naar je ouders wordt ineens vrij prijzig. Belangrijker nog, op en neer naar college of stage wordt een dure grap.

De studentenkaart is mateloos populair. Eigenlijk wil niemand hem kwijt. Vervoerders, studenten, onderwijsinstellingen en politici kijken naar elkaar voor een oplossing. Wie gaat de rekening betalen als er 425 miljoen euro op de ov-studentenkaart wordt bezuinigd? Ze geven de hete aardappel graag door.

In het regeerakkoord stond dat de ov-studentenkaart een kortingskaart zou worden, maar dat idee is niet in beton gegoten. De oppositie mag best meepraten. Onderwijsminister Bussemaker liet weten dat ze nadenkt over 'een alternatief vervoersarrangement'. Samen met staatssecretaris Mansveld van Vervoer gaat ze meerdere opties tegen het licht houden om studenten zo goedkoop mogelijk te laten reizen.

Plan 1: trajectkaart

Wie weet is een trajectkaart een goed alternatief, zei PvdA-kamerlid Mohammed Mohandis begin februari. Dan kunnen studenten gratis naar college reizen, of naar hun stage. Dat zou alvast wat pijn verzachten. Voor hun vakantietripjes en familiebezoek moeten studenten dan zelf betalen, maar ze zouden nog altijd gratis kunnen reizen voor hun studie.

Dus richten alle ogen zich op de vervoersmaatschappijen. Als die ermee akkoord gaan, is de

zaak al bijna beklonken. Maar zo'n trajectkaart is niet haalbaar, zegt voorzitter Jan Breugem van de Stuurgroep ov-studentenkaart, waarin alle vervoerders samenwerken. Dit alternatief levert volgens hem namelijk te weinig op. Helemaal omdat het resterende budget over een grotere groep verdeeld moet worden; ook mbo'ers onder de achttien krijgen een ov-kaart.

Breugem maakt een simpel rekensommetje. Een bezuiniging van 425 miljoen euro is meer dan de helft van het totale budget (een kleine 800 miljoen) voor de ov-studentenkaart. 'Het traject van huis naar de instelling slurpt al een groot deel van de gereden kilometers op', aldus de stuurgroepvoorzitter. 'Als je dat vervoer gratis houdt, kun je dus nooit meer dan de helft bezuinigen.'

Plan 2: lokale oplossingen

Maar waarom zou je in deze tijd nog een landelijke studentenkaart maken? Henk Doeke van Waveren van consultancybureau Goudappel Coffeng adviseert overheden over hun ov-beleid. Hij legt de bal bij onderwijsinstellingen en regiovervoerders. Voor

studenten die stage lopen, zouden instellingen wellicht een tijdelijk abonnement kunnen afsluiten, oppert hij. Dankzij de ov-chipkaart moet dat technisch geen probleem zijn.

Ook reclamemakers kunnen zich warmlopen, verwacht hij. Instellingen zullen zich prima kunnen profileren met de ov-deals die ze voor hun studenten afsluiten. Kom bij ons studeren en je mag gratis met de bus! Is dat een wervende slogan of niet?

Dus ligt de bal bij hogescholen en universiteiten. Zien die dit zitten? Paul Rüpp, collegevoorzitter van Avans Hogescholen, denkt van niet. Zelf wil hij best eens met regionale vervoerders bespreken of studenten tijdens hun stage voor een zacht prijsje een trajectkaart kunnen krijgen. 'Dat zou voor een groot deel van onze studenten een hele opluchting zijn.' Maar hij piekert er niet over om reclame te maken met een eigen Avans-vervoersarrangement voor thuiswonende studenten. 'Als onderwijsinstelling gaan wij geen inkomenspolitiek bedrijven. Ik pleit voor landelijke afspraken.'

Plan 3: eerst uitslapen, dan de bus in

Landelijke afspraken, dus. Dat brengt ons terug bij de vervoersbedrijven, want met hen zal het kabinet die afspraken moeten maken.

Zij hebben nog wel een oud idee dat van stal gehaald kan worden. Studenten mogen dan belangrijke klanten zijn voor ov-bedrijven, ze zorgen ook voor de nodige problemen. Vooral in de spits.

De kurk waar het ov op drijft

Nederland is het enige Europese land waar studenten gratis mogen reizen. Ze zijn belangrijk geworden voor het openbaar vervoer. De ov-kaart kwam in 1991 als geroepen voor een kwakkelende sector waar veel lijnen opgeheven dreigden te worden. Plots betaalde het ministerie miljoenen om alle studenten te laten vervoeren. Het aantal reizigerskilometers groeide dat jaar met veertig procent. Toen studenten in 1994 moesten kiezen tussen een weekkaart en een weekendkaart daalde het aantal reizigers licht, maar de zeshonderdduizend studenten met een ov-kaart zijn volgens ov-consultant Henk-Doeke van Waveren nog steeds verantwoordelijk voor een kwart van alle ov-kilometers. In de spits zelfs voor dertig procent.

Waarom krijgen studenten geen fikse korting in de daluren en betalen ze niet de volle mep in de spits? Dat zou volgens ov-adviseur Van Waveren het beste zijn.

Ga maar na: als duizend reizigers allemaal op hetzelfde moment willen reizen, heb je bussen en treinen voor duizend reizigers tegelijk nodig. Veel van die bussen en treinen staan daarna leeg. Je zou met de helft toekunnen, als je eerst vijfhonderd reizigers hebt en een uur later nog eens vijfhonderd reizigers.

'Bedrijven moeten materieel inkopen op het aantal reizigers dat zij vervoeren in de spits', vat Van Waveren samen. Dat is een dure grap, en voor een deel ook nog eens weggegooid geld omdat veel bussen en treinen in de daluren stil staan. Studenten die om negen uur op college verschijnen, zijn dus duurder dan studenten die pas om tien uur beginnen. Later inroosteren kan een forse besparing opleveren.

Zo gooien de vervoerders de hete aardappel weer terug naar de onderwijsinstellingen, al hebben ze er weinig vertrouwen in dat die hem willen vangen. Ze proberen studenten al langer uit de spits te krijgen en Breugem (van de Stuurgroep ov-studentenkaart) weet nog hoe dat in het verleden ging. 'De bereidheid bij instellingen om de roosters aan te passen is niet groot.'

Het is inderdaad 'ingewikkeld' om alle colleges buiten de spitsuren te roosteren, beaamt collegevoorzitter Rupp van Avans. Zijn hogeschool trekt studenten van heinde en verre die allemaal naar Breda, Tilburg of Den Bosch reizen. 'We hebben wel eens geprobeerd om 's avonds nog colleges te geven', zegt Rupp. Maar dan komen studenten volgens hem in de problemen met sport en andere sociale activiteiten. 'Bovendien zijn we de laatste jaren bezig om het aantal contacturen te verhogen, waardoor de ruimte om te schuiven kleiner wordt.'

Plan 4: toch een beetje buiten de spits

Maar Rupp is wel op een idee gebracht. Flexibele roosters zijn wellicht geen gek idee. Eigenlijk heeft zijn hogeschool hetzelfde probleem als de vervoersbedrijven. Collegezalen staan soms uren leeg, terwijl er op andere momenten te weinig ruimte is voor alle studenten. Vaker 's avonds colleges inroosteren zou een deel van dat probleem oplossen. 'Ik kan me voorstellen dat studenten een kaart krijgen waarmee ze één of twee keer per week in de spits mogen reizen. Dat is al complex genoeg voor onze roostermakers.'

Al met al wordt het niet eenvoudig om een alternatief voor de ov-kaart te verzinnen, verwacht ov-consultant Van Waveren. 'Dit is zo'n ingewikkeld dossier dat het moeilijk is om afspraken te maken.'

Studenten zelf...

De studenten zelf zijn de laatste die het kabinet uit de brand zullen helpen. Zelf de reiskosten betalen is voor het ISO en de LSVb onbespreekbaar. Een alternatief hebben de studentenorganisaties niet. Ze kunnen de bezuiniging alleen maar afraden. Als het moet, slepen ze de hele kenniseconomie erbij. Zodra reizen duurder wordt, kiezen studenten niet meer voor de opleiding die het best bij hen past, maar voor een opleiding in de buurt. Gezien de kamernood en de oplopende studiekosten wordt verhuizen ook steeds duurder. De hele bezuiniging moet dus van tafel, vinden ze. De bal ligt weer in de Tweede Kamer. Daar mogen politici hem oppakken. |

Ov-kosten

Een student die bij zijn ouders woont in Wierden en aan de UT studeert, is per dag negen euro kwijt aan een treinre-tourtje naar Enschede Drienerlo. Krijgt hij veertig procent korting, dan betaalt hij 5,40 euro per dag. Als hij vier keer per week naar Enschede moet, kost hem dat 86 euro per maand. Om de kosten niet verder op te laten lopen, moet hij dan wel lopen of fietsen naar de campus. Gaat deze student met de auto dan kost hem dat 19 cent per kilometer: rond de elf euro per dag, oftewel zo'n 182 euro per maand. Fietsen is wel erg sportief: anderhalf uur heen en anderhalf uur terug is alleen leuk in de zomer. (HOP/UT Nieuws)

Van luxe diners tot een bord mosterdsoep

TEKST: PAUL DE KUYPER | FOTO: ARJAN REEF >

Bediening. 'In de restaurantopleiding zijn twee richtingen: kok en bediening. Ik heb me gespecialiseerd in de bediening. Ik kan de keuken wel in, maar dat lijkt me beter van niet. Thuis kook ik overigens wel. Mijn lievelingsgerecht? Lasagne, met veel gehakt, tomaat en kaas. Een stevige maaltijd waar je niet te veel van moet eten. Tijdens mijn opleiding liep ik stage in het gastenrestaurant in de Bastille. Daarna heb ik mijn dienstplicht vervuld en vervolgens vroeg de UT me terug te komen als eerste medewerker bediening. Bedienen is een vak. Je moet aanvoelen wat een gast wil. Zeker bij ons in de Faculty Club. We hebben een bepaald soort gasten: medewerkers van de UT, hoogleraren. Die hebben soms behoefte aan privacy. Er vinden hier veel werkbesprekingen plaats. Dan probeer je gepaste afstand te houden, maar op z'n tijd kun je ook best een grapje maken. Ik vind bedienen fantastisch werk, vooral door de afwisseling. De ene keer serveer je een goedkope maaltijd, dan weer een heel duur menu. En allebei doe ik met evenveel plezier. Toen zich tien jaar geleden de kans voordeed bedrijfsleider te worden, heb ik die gepakt. Mijn taak is alle werkzaamheden aan te sturen: van de inkoop tot het personeel. We hebben vijf man in vaste dienst en daarnaast zo'n tien tot vijftien oproepkrachten. Daarnaast werk ik gewoon mee in de bediening. Dat vind ik hartstikke leuk.'

Moestuin. 'We hebben voor het eerst dit jaar een eigen moestuin, achter het restaurant bij de tuinvereniging van de UT. In april komen de nieuwe aardappeltjes en we hebben er diverse sla-soorten staan. Die moestuin past bij de duurzame en biologische weg die de UT wil inslaan. Onze gasten vragen er bovendien naar. Je merkt dat zij biologische producten willen. We zijn nog bezig met andere bijzondere groenten zoals pastinaak en Chinese sla. Nee, ons aspergemenu komt dit voorjaar niet uit eigen tuin. Dat is te ingewikkeld. Maar komende maand kun je wel verse aardappeltjes van eigen land komen eten.'

Motorrijden. 'Ik voetbal elke zondag, bij Quick'20 in Oldenzaal. En fanatiek ook: ik wil altijd winnen. Een andere grote hobby is motorrijden, al heb ik daar met twee kinderen niet zo veel tijd meer voor. Ik vind het heerlijk om toertochten te maken door het Twentse land of de Eifel in Duitsland. Geweldig die slingerende wegen, en dan de wind langs je lichaam voelen. Driekwart van het jaar staat de motor in de schuur, maar als het lente is, haal ik 'm weer tevoorschijn. Soms ga ik een dag of twee weg met een vriendengroep. Ik houd er dan ook van om even hard te scheuren. In Duitsland gaat het wel eens over de 200. Dat doe ik heel af en toe maar hoor. Echt. Het voelt onveilig als je zo hard gaat.'

Mosterdsoep. 'In november bestaat de Faculty

Club tien jaar. We zijn nog aan het bedenken hoe we dat kunnen vieren. Misschien met een bijzondere kaart. We wisselen de gerechten overigens sowieso regelmatig. Soms hebben onze gasten voorstellen voor een nieuwe kaart. Onze topper is de mosterdsoep. Die staat nu toevallig niet op de kaart. Ook al is iets populair, je wilt toch afwisseling houden in je aanbod. Maar als mensen ernaar vragen, maakt de kok à la minute de mosterdsoep. Ja, dat komt voor. Die flexibiliteit hebben we.'

Dies. 'Het allerleukste aan mijn werk op de UT is de afwisseling. Bij alle leuke dingen die op de campus te beleven zijn, helpen wij met organiseren. Van de Batavierenrace tot de dies. Bij de Bata tap je 5000 liter bier weg en bij de dies serveer je een zeer luxueus diner. Wij hebben tien tot vijftien jaar de grote tent van de Bata bemand. De laatste jaren is die taak teruggegeven aan de studenten. Nu doet de Vestingbar dat. Wij verzorgen nog wel steeds de maaltijdvoorziening voor negenduizend lopers. En de vips komen bij ons in de Faculty Club eten. Een super evenement. Hoogtepunt van het jaar vind ik echter het hooglerarendiner tijdens de dies. Dan serveren we een heel lekker menuutje voor zo'n 100 tot 150 gasten. Pianomuziek op de achtergrond. Echt heel gezellig. Het is wel eens stressen om alles op de juiste tijd op tafel te krijgen. Gelukkig lukt het mij dan vrij goed om kalm te blijven. In ieder geval merken de gasten weinig van die stress. En zo hoort het ook.'

Wie is Raymond Linderhof?

NAAM: Raymond Linderhof
FUNCTIE: restaurantmanager/bedrijfsleider van de Faculty Club
GEBOREN: 8 december 1973
OPLEIDING: 'Ik heb in 1993 mijn restaurantdiploma gehaald in Almelo. Daarna heb ik nog meerdere opleidingen gedaan, waaronder mijn leermeesterdiploma voor de horeca.'
WOONT: geboren en getogen in Oldenzaal
BURGERLIJKE STAAT: getrouwd, twee dochters (6 en 8 jaar)
TELEVISIE: 'Top Gear en Voetbal International zijn vaste prik.'
FILM: 'Alle James Bondfilms.'
BOEK: 'Jamie Oliver, en ik heb een abonnement op Voetbal International'

Chris Vermaas, docent typografie, heeft een passie voor grafische vormen

‘Het is een feest om met letters te spelen’

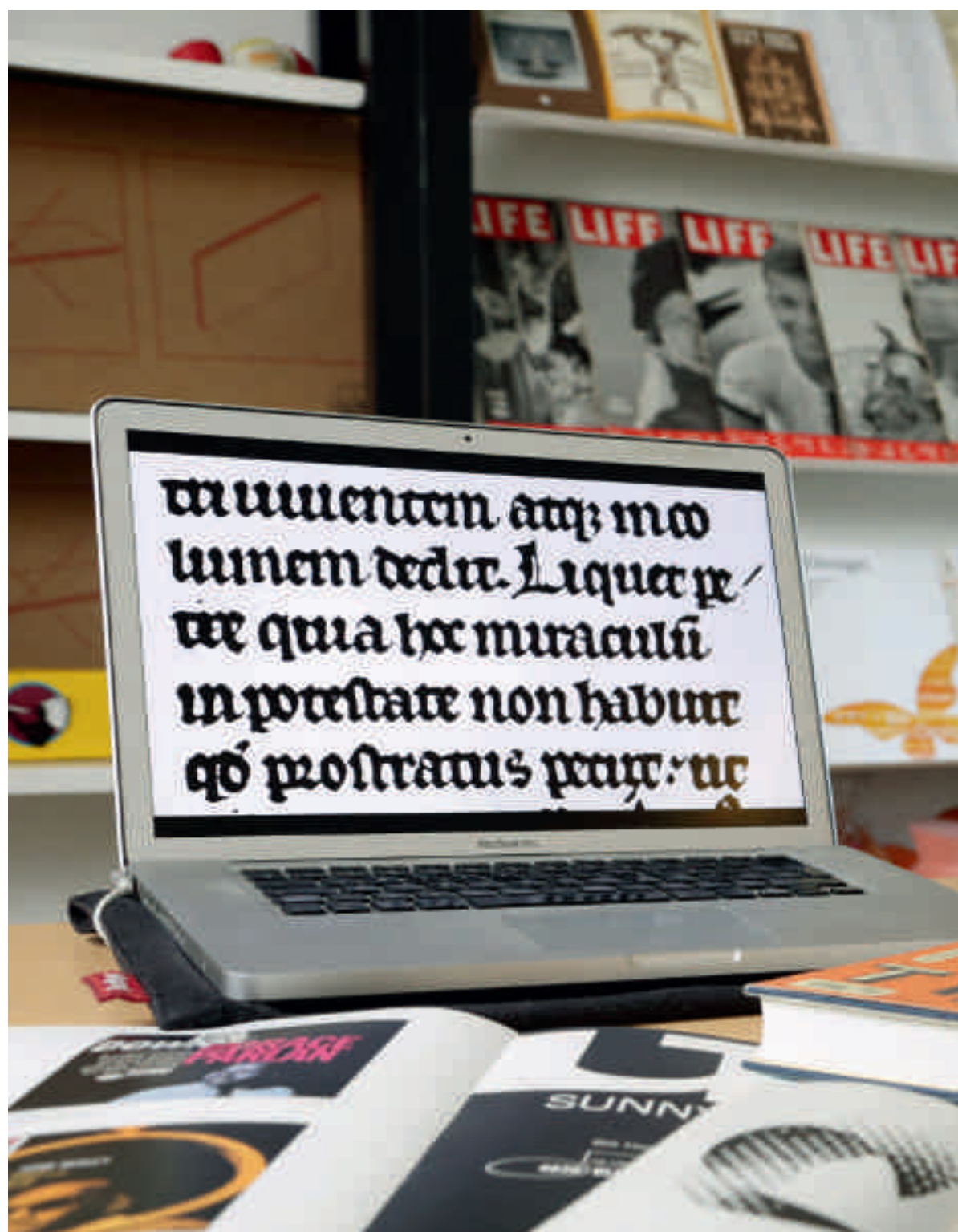
Een wandeling door het grote letterbos, zo omschrijft Chris Vermaas zijn vertelling over letters. Onderweg duikt hij de geschiedenis in, verhaalt amusant over belangrijke scribenten en praat vol waardering over de drukkunst. Telkens komt hij weer terug bij zijn passie: letters. Als kind meende hij letters in de randen van gekookte rode bieten te zien. ‘Die probeerde ik te lezen.’ Het gevoel voor beeld zat er al vroeg in.

TEKST: SANDRA POOL | FOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

Chris Vermaas werd in 1958 geboren in de Amsterdamse Plantage en studeerde grafisch ontwerpen aan de avondschoon van de Gerrit Rietveld Academie. ‘Ik kreeg les van de letterontwerper Gerard Unger, nu een dierbare vriend en goede collega van me. De liefde voor letters die ik al had, werd door hem verder aangewakkerd.’ Een passie die nooit weg is gegaan. De docent vertelt er graag en veel over. Vermaas heeft het over de herkenbaarheid van Coca-Cola, vertelt over de kracht van slechts één woord in een striptekening en staat stil bij de verbeelding van letters. Een slideshow op zijn laptop ondersteunt zijn verhaal. ‘Kijk dan toch’, glundert Vermaas en hij scrolt door de vele afbeeldingen. ‘Letters vormen de stem die de boodschap uitsprekt. Als ik je dit laat zien, waar denk je dan aan?’ Het scherm toont een affiche met daarop in kapitalen “Eat-it-all” en eronder in vloeibare, blauwe lijnen “cake cups”. Ze doen denken aan de jaren vijftig en aan Amerika. Vermaas lacht instemmend. ‘Precies. Letters hebben alles te maken met

welke producten er op de markt zijn, de tijdgeest en jeugdculturen. Geef me een letter en ik weet uit welke tijd die komt. Als je bijvoorbeeld een film maakt in een bepaalde periode, moet je goed nadenken over het lettergebruik. De Titanic vaart

in de gelijknamige film weg met een letter erop die in die tijd niet eens bestond.’ Letters en hun tijdgeest, je kunt dat volgens Vermaas ook op twee levels beleven. ‘Ik geef mijn studenten de opdracht om hun favoriete letter-

type te bestuderen op onvolkomenheden. Enkele komen aanzetten met gotische fonts. Tijdens mijn colleges spreek ik over die tijd, terwijl die studenten geïnspireerd zijn door de typografie van games zoals World of Warcraft.'

De wereld van letters is prettig, vindt Vermaas. 'En begrijpelijk. Er zijn regels. We hebben er 26. Dat maakt het niet oneindig. Het is een uitwisseling van geometrische vormen bij kapitalen. En letters zijn natuurlijk het middel om met elkaar in contact te treden.'

Vroeger probeerde Vermaas de randen van gekookte rode bieten te lezen. 'Ik zag er letters in.' Toen hij opgroeide in Amsterdam beleefde hij een bombardement van vormen. 'Het was een tijd zonder internet. Je had kranten, tijdschriften, affiches. Overal zag je letters. In de jaren zestig vooral vloeibare bewegingen en in de jaren zeventig veel retrostijlen zoals art deco en jugendstil.' Een favoriete letter heeft-ie niet. 'Ik sluit me niet

op in één stijl. Ik ben een toneelspeler. Typografie is voor mij een grote verkleedpartij en het is zo'n feest om ermee te spelen', zegt hij vrolijk. Desondanks wilde hij tijdens zijn studie toch switchen van opleiding. 'Ik had namelijk niet het gevoel echt iets bij te dragen aan de samenleving. Maar dat vonden ze op de Rietveld Academie geen goed idee. Ik kwam bij een van mijn docenten, Gerard Unger, in dienst. Later richtte Vermaas zijn eigen ontwerppraktijk op en vanaf 1989 was

hij in de Verenigde Staten en Mexico als docent verbonden aan verschillende onderwijsinstituten. Zijn buitenlandervaring laat zien dat letters, grafische structuren en kleuren iets mondiaals zijn. 'Maar de betekenis ervan is niet overal hetzelfde. Zo is een slang in Mexico een wijs dier en symboliseert het dier in het westen het kwaad.' Eind jaren negentig keerde Vermaas terug naar Europa en werkt via Office of CC voor allerlei opdrachtgevers. Hoe de toekomst van letters eruit zal zien, is volgens de letterexpert moeilijk te zeggen. 'Het hier en nu is er niet meer. Door de computer en internet is alles uitwisselbaar. De letter Mistral was vroeger een Franse letter en die bleef in Frankrijk. Engeland had zo zijn Gill. Een lettertype dat doet denken aan stampende en stomende machines. Dat is niet meer, al is er in de basis na de drukunst rond 1450 niet veel veranderd. We werken nog steeds met kapitalen en kleine letters en we komen nooit meer van letters af.' |

Het succes van SciSports

'Gek dat opeens iedereen je wil leren kennen'

Soms, met een biertje op in de kroeg, moeten ze heel hard lachen. Giels Brouwer, Anatoliy Babic en Remco van der Veen verbazen zich nog steeds over alle media-aandacht die er na dat ene persbericht op 30 januari over hun studentenbedrijf SciSports op hen afkwam.

TEKST: MAAIKE PLATVOET | FOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

SciSports heeft sinds kort een eigen kantoor op de derde verdieping van de Bastille. En dat kleine kamertje puilt uit. Met kratjes bier, enorme bierpullen, papieren rommel, dozen, posters, laptops, maar ook een fijne koffiemachine van Krups. 'Een vanille latte macchiato?', vraagt Giels (rechts op de foto). Anatoliy (links) klapt ondertussen zijn laptop open. Het is nog vroeg voor de heren, 09.00 uur, maar gelukkig konden ze elkaar het bed uit jagen. Ze wonen namelijk in hetzelfde studentenhuus, Huize de Boskamp.

Remco, student Business & IT, heeft vandaag zijn 'collegedag'. 'Hij zit in zijn tweede jaar, dus moet nog even', vertelt Giels. Zelf rondde de student technische bedrijfskunde zijn bachelor in december af en 'hangt' nu tussen bachelor en master in. 'Ik weet nog niet goed wat ik wil. Mijn beslissing hangt voor een groot deel af van de komende transferperiode, die in juli en augustus plaatsvindt. Die periode moet namelijk uitwijzen of veel voetbalclubs SciSports gaan inschakelen. Zo ja, dan gaan we het heel druk krijgen en dan wil ik vol voor SciSports gaan. Aan de andere kant, als student heb je natuurlijk ook allerlei voordelen bij het opstarten van zo'n bedrijf. Zo zijn we nu in staat om relatief goedkoop ruimte in de Bastille te huren. Ik vind het zelf alleen lastig om als masterstudent mijn hoofd te moeten houden bij het analyseren van wetenschappelijke artikelen. Dat trage, daar kan ik niet meer tegen nu ik het snelle werken van SciSports gewend ben.'

Ook Anatoliy, student technische wiskunde,

twijfelt over een master. Hij werkt nu aan een bacheloropdracht bij SciSports, en moet daarnaast nog twee vakken afronden. 'Dat is heel druk in combinatie met het werken voor SciSports. Het is al wel eens voorgekomen dat ik tot drie uur 's nachts in de Bastille zat. Maar dat zijn uitzonderingen hoor.'

'Met gympen aan bij Pauw & Witteman'

Voor hard werken draaien de heren hun hand in ieder geval niet om. Ondertussen blijven ze natuurlijk wel student, dus ook feestjes, disputus- en stapavonden horen erbij. 'Ik ga heus niet opeens anders doen', zegt Giels. 'Nee', lacht Anatoliy, 'jij zat gewoon met een paar gymmen aan bij Pauw & Witteman aan tafel.' Giels: 'Maar ik had wel een overhemd aangetrokken, op verzoek van mijn zusje.' Je bent zoals je bent, vinden de twee. En toevallig zijn zij student. Anatoliy: 'Een jasje, oké. Maar een maatpak? No way.'

De timing van dat ene persbericht was perfect, weten ze nu. 'Eigenlijk wilden we al veel eerder naar buiten treden. Maar onze investeerder en adviseur Alain le Loux adviseerde te wachten. De periode voor januari waren we er ook nog niet klaar voor, het product was nog niet af. Nu hebben we een voetbalclub echt wat te bieden.' Uiteindelijk ging op 30 januari een persbericht van de UT naar buiten over SciSports, en de door hun ontwikkelde methode om de waarde

van voetballers te kunnen meten. 'Dat was een dag voor de deadline op de transfermarkt', vertelt Giels. 'En dus vielen we op.'

De media stortten zich vervolgens op de studenten. Het Financieele Dagblad, Trouw, de Twentse Courant Tubantia, Radio 1, Nu.nl, Sprout, NOS, Pauw&Witte man, het hield niet op. 'Het Financieele Dagblad wilde ons interviewen voor de rubriek 'drie vragen over'. Maar de journalist vond het zó interessant, dat we een paar dagen later werden teruggebeld voor een groter artikel.' Zenuwachtig waren de studenten niet. Anatoliy: 'Dat we zo wit zagen op tv tijdens de uitzending van Pauw & Witteman kwam, omdat we 36 uur

niet hadden geslapen. We kwamen zo vanuit Washington gevlogen.'

Anatoliy pakt uit de vensterbank een rode trofee. 'Deze kregen we, omdat SciSports was verkozen tot 'topambassadeur van Twente'. Op die verkiezing waren allemaal genodigden met hun familie. Wij stonden met een biertje in een bar in Washington, toen we te horen kregen dat we verkozen waren. Heel bizar.' Het drietal was overigens niet zomaar in de Verenigde Staten. 'We zijn ook verkozen tot de Kairos 50 uit de USA.' SciSports behoort daarmee tot de meest veelbelovende start-upbedrijven ter wereld.

'Het is gek om te zien dat veel mensen je nu

opeens willen kennen', zegt Giels. 'En iedereen denkt dat het geld met bakken binnenstroomt. Nou, we hebben nog geen rooie cent', lacht hij. 'Alles kost nog geld. En de komende transferperiode zal uitwijzen hoeveel we kunnen verdienen.' Tot die tijd blijven ze gewoon keihard werken, en een beetje studeren. En oh ja, ze moeten ook nog een stuk of duizend flesjes hand foam beplakken met hun logo. Was een tip van investeerder Alain le Loux. 'Zo'n flesje laat je heel gemakkelijk achter bij een zakelijk contact, en iedereen gebruikt het op kantoor.' Giels: 'Misschien moeten we daar die feuten van Cnødde maar eens voor inschakelen.' |

Hoogleraar Fred Bijkerk van de nieuwe Mesa+-vakgroep XUV Optics

'Ik werk graag met bedrijven m'n onderzoek staat voorop'

Stap voor stap komt de XUV Optics Industrial Focus groep van hoogleraar Fred Bijkerk vanuit Nieuwegein naar Twente. Vier collegezalen in de buik van Carré staan inmiddels in de steigers voor het toekomstige laboratorium. Half juni kunnen de eerste apparaten er in. Een jaar later moet alles draaien. Volgens planning zijn op 1 juli 2014 alle onderzoekers aan het werk in het nieuwe lab.

TEKST: EGBERT VAN HATTEM | FOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

Halverwege juni, dit jaar, is het XUV-lab klaar en hoopt hoogleraar Fred Bijkerk dat zijn eerste machines naar Carré komen. Dat zullen de LEIS en de AG/A machines zijn. De afkortingen staan voor: low energy ion scattering, en atomic growth and analysis. In dezelfde maand zijn de eerste dunne lagen voor de meerlaagsspiegels, toepasbaar in het extreem-UV-lichtbereik, daadwerkelijk te maken. De eerste onderzoekers en promovendi kunnen dan aan de slag voor de XUV Optics Industrial Focus groep, een nieuw onderdeel van onderzoeksinstituut Mesa+.

De overgang van Nieuwegein naar Twente verloopt in goed geplande fases, vertelt Bijkerk. 'De promovendi die nu bij FOM (Stichting voor Fundamenteel Onderzoek der Materie) promoveren moeten hun werk eerst ongestoord kunnen afmaken. Ook onze industriële partners willen we continuïteit bieden. De voortgang van ons onderzoek naar betere materiaaleigenschappen en productiemethoden is voor hen soms van strategisch belang. Het budget van de XUV-groep hier in Twente zal voor veertig procent bestaan uit bijdragen van private partijen.'

Valoriseren

Bijkerk scheidt genoeg in het valoriseren van kennis, of in zijn eigen woorden: onderzoek doen op die terreinen waar de resultaten de industrie kunnen aanspreken. Wetenschappelijke voortgang en het beschermen van intellectueel eigen-

dom – 'of beter nog het laten beschermen ervan' – gaan in zijn optiek goed samen. Het XUV-vakgebied leent zich bovendien goed voor moderne valorisatiestrategieën, want toepassingen van speciale meerlaagsspiegels in het extreem-UV-bereik zijn tegenwoordig, anders dan een aantal jaren terug, van direct strategisch belang. Zoals in de fotolithografie. ASML hoort dan ook tot de vaste samenwerkingspartners.

Ook is er vraag naar andere optische functionaliteiten, bijvoorbeeld voor het zeer precies karakteriseren van elementen in samengestelde producten. PANalytical uit Almelo bijvoorbeeld deelt geavanceerde röntgendiffractieapparatuur met Bijkerk c.s. Die doet er nauwkeurige metingen mee, enerzijds voor eigen gebruik maar ook om de toepassingen en meetmethodieken van de industrie verder te brengen. Met een andere partner uit de regio, mechatronicaspecialist Demcon, reist Bijkerk met enige regelmaat naar optiekspecialist Zeiss in Oberkochen (DL). In een gezamenlijk STW-project werkt men daar aan een nieuwe generatie flexibele meerlaagsspiegels, bruikbaar in de volgende generatie fotolithografische machines.

Affiniteit

De overgang naar Twente heeft te maken met dit 'innovatieve cultuuraspect' waar Bijkerk zich thuis bij voelt. 'Bij FOM in Nieuwegein heeft men wel een eerste goede stap gemaakt met valorisatie - met de IPP's, industrial partnership programmes - maar ik ben nu klaar voor de volgende stap in de transfer van hightech richting

het bedrijfsleven. Die staat ook de overheid voor in het topsectorenbeleid, maar er is nog weinig daadwerkelijke praktische invulling aan gegeven. Daar zijn hier in Twente de mogelijkheden voor: samenwerken aan materiaalfysica en dunne films, het ontwerpen van nieuwe optische systemen, sparren met collega-professoren, en samenwerken met spin-offs en het MKB.'

'Mijn persoonlijke affiniteit met valorisatie is groot. Wie graag ziet dat zijn kennis in de toekomst gebruikt wordt, staat meer open voor de industrie. Maar ik wil wel benadrukken dat er geen zwart-wit recept bestaat hoe men het best kan valoriseren en innoveren. Dat verschilt per vakgebied. Overal liggen de kansen anders. Ik werk graag met het bedrijfsleven, maar in mijn keuze op welke vragen ik inga en op welke niet, denk ik in de eerste plaats aan het eigen onderzoek. In de wetenschap wil ik hoe dan ook voorop blijven lopen. Als ik kansen zie op mooie publicaties en interessante promotieprojecten, dan doe ik graag mee. Als een vraag triviaal is qua inhoud, moet ik helaas nee verkopen.'

1,5 miljoen euro

Bijkerk hoopt dat in november van dit jaar de nieuwe sputter-depositiemachine geleverd kan worden. Hiermee kunnen atomair dunne lagen 'gegroeid' worden op amorfe en kristallijne oppervlakken en, als het nodig is voor demonstraties, op echte optieken tot dertig centimeter diameter. Deze 'groeimethodiek' is nodig om tot hoogwaardige reflectie en afbeeldingen te komen in het XUV-domein. De fabricageprocessen vinden plaats onder ultrahoog vacuüm. Dergelijke apparatuur kost rond 1,5 miljoen euro. Zeiss zelf heeft een vijftal productiemachines maar de apparatuur voor de wetenschappers is in alle vrijheidsgraden naar believen bedienbaar en instelbaar, om het nieuwe onderzoek volop kansen te geven. We hebben een bijzondere en lange relatie met Zeiss, vertelt Bijkerk. 'In ons vakgebied is de bundeltijd voor XUV, om experimenten mee uit

maar

te voeren, schaars. Daarvoor is een synchrotron (deeltjesversneller), zoals in Berlijn, of een plas-mabron nodig. Van Zeiss krijgen we tegenwoordig vrijkaartjes tot die lichtbronnen opgestuurd. Die mogen we zelf verzilveren. Daar spreekt weder-zijds vertrouwen uit.'

Fluorescent

De UT is bepaald geen onbekend terrein voor Bijkerk. In 2005 begon hij als bijzonder hoogleraar bij de huidige Laser Physics and Nonlinear Optics groep, van professor Klaus Boller. De cleanroom-faciliteiten in Twente waren toen al intrigerend, zoals de aanwezige nano-imprint lithografieapparaat. Deze techniek, en ook het Deep Reactive Ion Etching, werd onlangs ook toegepast door

PhD Robert van der Meer die eind maart op dit werk promoveerde.

Om fluorescente meetmethoden voor de karakterisering van materialen in het XUV-domein ten volle te benutten, is het van belang dat al het licht van een bepaalde energie/golflengte, volledig weerkaatst. De spiegels hiervoor zijn opgebouwd uit tot soms wel achthonderd nanolagen. Iedere laag reflecteert slechts een fractie van het binnenkomende licht. Het doorgaande licht wordt deels geabsorbeerd, maar met speciale nano-structuren in de spiegel lagen, slaagde Van der Meer er in die absorptie te beperken en zo de totale reflectie op te krikken.

Bijkerk: 'Het is een goed voorbeeld van de manier waarop wij ons laten inspireren door het bedrijfs-

leven. Naast de fabricagemethode slaagde Robert er in een theorie te ontwerpen die goed beschrijft hoe de nanopatronen de lagen doorzichtiger maken. Dat heeft zowel wetenschappelijke betekenis alsook waarde in de praktijk. Ontwerpers van nieuwe analyseapparatuur kunnen daar tot in lengte van jaren hun voordeel mee doen.'

Nu zijn promotie erop zit, krijgt Van der Meer een sleuteltaak bij de overgang van de XUV-groep van Nieuwegein naar Twente, zoals met: de overdracht van kennis, het opstarten van kansrijke onderzoekscontacten en het samen ontwikkelen van nieuwe onderzoeksprojecten. De XUV-groep zal naar schatting uit 25 mensen bestaan waaronder promovendi en post-docs, met een kern van vaste medewerkers. |

Betaalde hulp inschakelen voor je scriptie, mag dat?

Komt een student bij de scriptiedokter

Een scriptie schrijven bezorgt veel studenten de nodige hoofdpijn. Want hoe brei je een goed einde aan een onderzoek en zorg je voor een heldere structuur? Door de druk om sneller af te studeren, schoten het afgelopen jaar de scriptiehulpbureaus als paddenstoelen uit de grond. Ook UT-studenten zoeken steeds vaker betaalde scriptiehulp. Is dat wel toegestaan? Examencommissies denken er verschillend over.

TEKST: MARTINE VAN ZEIJL | ILLUSTRATIE: BAS VAN DER SCHOT >

Al jarenlang was Carla (niet haar echte naam) bezig met afstuderen, maar ze kreeg haar scriptie maar niet op papier. Nadat ze kinderen had gekregen en een goed betaalde baan werd het nog lastiger. 'De scriptie bleef maar aan haar knagen. Ze moest allerlei nieuwe technieken leren om informatie te zoeken. Google Scholar (waarmee je wetenschappelijke artikelen kunt doorzoeken)

kende ze bijvoorbeeld niet eens. Daar hebben wij Carla bij geholpen. Uiteindelijk rondde ze haar studie af', zegt oprichter Kinge Siljee van Studiemeesters.nl.

Carla is een van de twintig klanten van de Universiteit Twente die het afgelopen jaar hulp zocht bij Siljee. Studiemeesters.nl is een van de instellingen die studenten bij hun scriptie helpen. Door de dreigende langstudeerboete en hogere opleidingseisen om sneller af te studeren zijn er

het afgelopen jaar steeds meer betaalde scriptiehulpbureaus bijgekomen. Wie op Marktplaats rondneust, komt klinkende namen tegen als 'scriptie-upgrade', 'scriptieservice', 'scriptiemaster' en 'eerste hulp bij afstuderen'. De zoekterm 'scriptie schrijven' levert 272 hits op het virtuele handelsplatform. Ook op de rest van het internet is de hoeveelheid betaalde scriptiehulpbureaus toegenomen.

Faalangst

'Twente heeft een goed afstudeerprogramma', meent Siljee. De meeste studenten, die uit het hele land komen, zoeken hulp bij het schrijven van hun scriptie omdat ze moeite hebben met methodologisch onderzoek, het structureren van hun scriptie of omdat ze het lastig vinden om te schrijven. Daar volgen ze dan workshops voor of ze krijgen tips en lastige vragen van de studiemeesters, zodat zij zelf deze vaardigheden kunnen verbeteren. 'Een enkele student van de Universiteit Twente zoekt daar ook hulp voor, maar over het algemeen zijn ze al erg goed in het doen van onderzoek. Wat mij in vergelijking met andere universiteiten vooral opvalt aan studenten van de UT, is dat ze extreme faalangst hebben bij het schrijven van hun scriptie.'

De oplossing is simpel, zegt Siljee. 'Zulke studenten hebben iemand nodig die zo zacht is als boter en die ze vertelt wat ze allemaal goed doen. Ik heb geen verstand van techniek, maar dat doet er ook niet toe. Ik zie wel dat zo'n student te veel informatie in zijn tekst probeert te proppen en ik kan ook wel bepalen of het theoretisch kader in orde is of niet.'

Een andere groep UT-studenten komt naar Studiemeesters omdat ze al tijdens de studie een baan aangeboden hebben gekregen. 'Ze zijn weggegaan uit Twente en missen de studieomgeving om hun scriptie af te maken. Bovendien hebben ze het door hun baan ontzettend druk. Meestal is het voor hen al genoeg om hier in het pand in

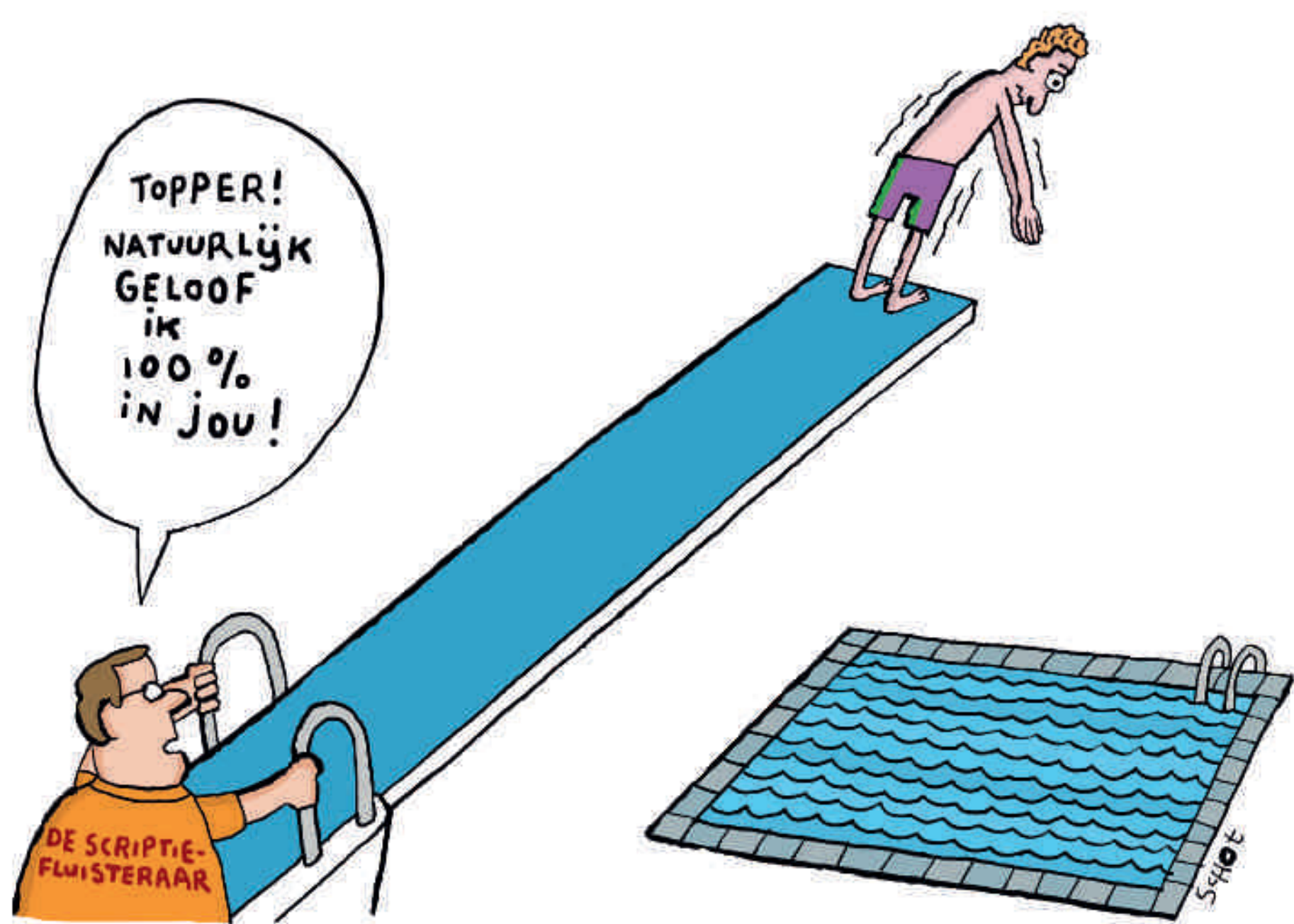
'Ik hoefde me geen loser te voelen'

Na zijn studies bouwkunde en industrieel ontwerpen in een Oost-Europees land kwam Karl (niet zijn echte naam) naar Twente om zich verder te specialiseren. 'Alles ging goed, ik haalde hoge cijfers. Tot ik aan mijn scriptie begon.'

Hij had moeite een bedrijf te vinden voor zijn afstudeeronderzoek en kreeg vervolgens te maken met een zieke afstudeerbegeleider waarna hij aan zijn lot werd overgelaten. Hij realiseerde zich dat hij opnieuw moest beginnen en voelde zich gedemotiveerd en depressief. 'Mijn familie wilde dat ik terug zou komen, zij begrepen niet hoe ik me voelde.' Karl stapte naar een psycholoog. Zij gaf hem het nummer van Studiemeesters.

'In het begin was ik sceptisch. Ik kreeg Kinge Siljee als begeleider en zij is helemaal niet technisch. Gelukkig kwam ik er al snel achter dat ik juist zo iemand nodig had. Zij maakte me onderdeel van een groep. Ik ben goed in techniek, maar voelde me waardeloos. Kinge en de andere studenten in de groep vertelden me dat ik me helemaal geen loser hoefde te voelen omdat zij zich ook zo zouden voelen als ze in mijn schoenen stonden. Ze motiveerden me en hielpen een communicatieplan te maken met de UT en het bedrijf waarvoor ik de research deed. Ze vertelden me dat ik niet verlegen hoefde te zijn en verklaarden de cultuurverschillen. Ik had eindelijk een plek waar ik me thuis voelde. Met de studenten die daar ook aan hun scriptie werkten, ben ik nog steeds bevriend.'

'Toen ik klaar was met mijn scriptie was iedereen erg tevreden met de resultaten van mijn onderzoek. Mijn scriptiebegeleider wilde mij zelfs cum laude laten slagen, maar zei dat ik daarvoor te veel taalfouten had gemaakt. Ik ben nooit getraind in academisch schrijven. Mijn scriptiebegeleider stelde voor dat ik mijn scriptie zou laten editen. Studiemeesters wilde daar pas bij helpen na het zien van die bewuste email. Ik ben hier volledig open over geweest tegen de UT en mijn begeleiders waren erg blij met alle verbeteringen. Ze vroegen me zelfs voor een promotieplaats.'

deze studieomgeving te zitten. Ze vragen nooit iets, behalve waar de wc is.'

Lichtgrijs schemergebied

Of studenten gebruik mogen maken van betaalde scriptiehulp is onduidelijk. De verschillende examencommissies van de Universiteit Twente geven allemaal een ander antwoord op die vraag. En dat is misschien niet zo raar, want de hulp die wordt geboden verschilt erg. Studiemeesters werkt bijvoorbeeld nooit in de tekst van studenten en geeft voornamelijk workshops om vaardigheden van studenten te verbeteren. Maar er bestaan ook websites als www.scriptielatenschrijven.nl en er zijn bureaus die de data-analyse voor studenten doen.

'Bij ons is de kritieke grens of het inhoudelijk werk door de student zelf is gedaan', zegt Anton Stoorvogel, voorzitter van de examencommissie van technische wiskunde. 'Het analyseren van data door een ander is bij ons absoluut verboden. Dit is voor ons een kerncompetentie die de student zelf moet doen. Redigeren van de tekst en detecteren van spelfouten is van een andere orde. Maar door de specifieke aard van de wiskunde zal het niet snel mogelijk zijn om dit zeer uitgebreid te doen, zonder de grens te overschrijden van

inhoudelijke aanpassing van de onderzoeksresultaten en dat is niet toegestaan.'

Ook de examencommissie voor industrial design engineering is streng en duidelijk over betaalde scriptiehulp. 'Als een student voor hulp betaalt, is dat over de grens', zegt Arthur Eger van de examencommissie van industrial design engineering. 'Daarnaast is het afhankelijk van de opdracht. Als je opdracht is 'het maken van een enquête', en je laat dat doen, is dat duidelijk over de schreef. Is die enquête onderdeel van bijvoorbeeld je afstuderen, en wil je zeker weten dat hij goed is, dan kan ik me voorstellen dat je hulp zoekt. Maar daarvoor hebben we docenten op de UT. Je tekst op spelfouten laten lezen, door je ouders, oom, tante, vriend of vriendin is oké. Maar je tekst laten redigeren niet. Bij ons krijgt de student bij het afstuderen een cijfer voor het verslag. Daarin kan hij laten zien dat hij zijn gedachten zelf kan ordenen. Dat moet hij dus ook zelf doen.'

'Schrijven van je scriptie is onderdeel van je leerproces'

De examencommissies van Gedragswetenschappen benaderen scriptiehulp vanuit een andere visie. Zij benadrukken dat een scriptie een individuele opdracht is. 'De student is hierbij verantwoordelijk voor zijn handelen en voor de kwaliteit van het eindproduct', zegt Marijke Peijster-Terpelle namens al deze examencommissies. 'Wel blijft het schrijven van een scriptie een onderdeel van het leerproces voor een student. Dat hij over het werk dat hij uitvoert met anderen communiceert wordt gezien als onderdeel van dit proces.' Klaas Sikkelaars van de examencommissie bedrijfsinformatietechnologie is minder streng. 'Ik heb in vijftien jaar op de UT één keer meegemaakt dat een studente compleet vastliep tijdens haar scriptie. Ze had goed onderzoek gedaan, maar kreeg het niet goed leesbaar op papier. Dat was problematisch, want ze was maar tijdelijk in Nederland en moest binnen niet al te lange tijd het land verlaten. Na maanden ploeteren werd het Engels opeens een stuk beter. Ik vermoed dat ze hulp had gezocht en dat iemand had geholpen met schrijven. Dat vind ik persoonlijk hulp in een grijs schemergebied. Maar ik vind het wel lichtgrijs, en niet donkergrijs omdat zij al het onderzoek had gedaan en het resultaat in principe al op papier had.' |

Rommelplafond....

Wat een 'rommelzolder' is, dat weten we allemaal wel. Vaak uit eigen ervaring. Maar kent u ook de term 'rommelplafond'?

Onze fotograaf Arjan Reef stuitte onlangs in een studentenhuis op de campus op een rommelplafond van formaat. Hij legde het kunstwerk meteen vast.

Ja, u hoort het goed, wij van UT Nieuws noemen dit kunst! Het is razendknap als het je lukt iedereen die binnenkomt meteen omhoog te laten kijken. En de aandacht dan ook nog lang vast te houden, omdat er zoveel te ontdekken valt. Menige bezoeker van deze residentie zal denken: wat heb ik nu aan mijn fiets hangen? Het antwoord is simpel: een plafond!

Foto: Arjan Reef

Dale Stephens organiseert zijn eigen onderwijs, buiten de universiteit om

Een dure studie, waarom

Studeren wordt steeds duurder, en werk vind je er ook niet mee. Stop met je studie, word hackademic en organiseer je eigen onderwijs, betoogt de Amerikaanse college drop-out Dale Stephens.

EVA DE VALK (HOP), SAN FRANCISCO.

‘Waar ga je dan wonen?’, vroegen bezorgde studiegenoten van het Hendrix liberal arts college in Arkansas toen Dale Stephens na een half jaar besloot te stoppen met zijn studie. En: ‘Wat ga je doen?’ Maar de meestgestelde vraag was: ‘Hoe kom je dan aan meisjes en bier?’ Stephens (21) moet lachen als hij eraan terugdenkt. ‘Alsof je buiten de universiteit niet kunt drinken of een seksleven kunt hebben’, grinnikt hij. Om eraan toe te voegen: ‘Ik hou overigens meer van jongens en champagne.’

Stephens is ervan overtuigd dat je met zelfstudie net zo ver kunt komen als met een reguliere opleiding. Nadat hij als 19-jarige was gestopt met zijn studie, verhuisde hij naar San Francisco. Daar richtte hij UnCollege op, een organisatie voor jongeren die hun eigen onderwijs willen verzorgen. Van Peter Thiel, een grote investeerder uit Silicon Valley, kreeg hij honderdduizend dollar om zijn organisatie verder uit te bouwen. UnCollege biedt voor twaalfduizend dollar een programma voor een eenjarig tussenjaar om jongeren hun eigen leertraject te laten opstellen. De eerste lichting begint deze zomer.

Daarnaast schreef Stephens het boek *Hacking Your Education: Ditch the Lectures, Save Tens of Thousands, and Learn More Than Your Peers Ever Will*. In het boek, deze maand verschenen bij Penguin, betoogt Stephens dat studenten ‘hackademics’ moeten worden. Dat zijn studenten die niet keurig hun curriculum afdraaien, maar zelf actief hun toekomst vormgeven – binnen of buiten de universiteit. ‘Het idee dat een diploma de enige weg is naar succes is achterhaald’, aldus Stephens. In een café in San Francisco licht hij zijn plannen toe.

Waarom ben je gestopt met je studie?

‘Ik ging studeren omdat ik iets wilde leren. Maar al snel ontdekte ik dat onderwijs niet centraal

staat op de universiteit. Studenten zijn aan het feesten, professoren doen onderzoek en het management is druk met het bouwen van nieuwe sportfaciliteiten. Geen van alle partijen heeft er belang bij om je verder te helpen.

Mijn universiteit bood een weinig stimulerende omgeving. Ik heb geprobeerd daar iets aan te doen door discussieavonden te organiseren en mentorprogramma’s op te zetten. Maar niemand zat er op te wachten. Mijn conclusie was: als drinken het belangrijkste onderdeel is van je studietijd, is het een duur feestje.’

Is zelfstudie de oplossing?

‘Niet voor iedereen. Voor sommige beroepen is een specifieke opleiding noodzakelijk – als je arts

zou je?

wilt worden, of advocaat, moet je geneeskunde of rechten studeren. Maar in veel gevallen kan zelfstudie meer opleveren dan een universitaire opleiding. De belangrijkste vraag is: wat wil je leren, en is de universiteit de beste route? Studeer je voor een specifiek doel of studeer je om keuzes uit te stellen?

Je kunt buiten de universiteit ontzettend veel leren. Lidmaatschap van een openbare bibliotheek kost bijna niets. Topuniversiteiten als Harvard en Stanford bieden gratis online cursussen. Via sites als Meetup.com kun je mensen ontmoeten met dezelfde interesses. Begin een Franse conversatieklas als je Frans wilt spreken, ga naar een Javagroep als je Java wilt leren programmeren of sluit je aan bij een droneclub als je een drone wilt bouwen. Het ligt allemaal voor het oprapen.

Als je iets doet uit eigen interesse, ben je sterker gemotiveerd dan wanneer je iets doet uit verplichting. Bovendien sluiten vaardigheden die je opdoet bij zelfstudie beter aan bij de huidige arbeidsmarkt: er zijn steeds minder banen waarbij een baas je vertelt wat je moet doen, steeds meer mensen werken op freelancebasis. En ook als je wel besluit om te gaan studeren, is het verstandig om eigen projecten op te zetten. Alleen dan kun je opvallen tussen de massa van afgestudeerden. De tijden dat de werkgevers voor je in de rij staan omdat je een diploma hebt zijn voorbij.'

Werkt zelfstudie niet beperkend? Een goede opleiding kan onderwerpen aanreiken en perspectieven bieden waar je zelf niet op was gekomen.

'Dat is een van de moeilijkste kanten van zelfstudie: hoe kom je erachter wat je nog niet weet? Het is belangrijk om een open blik te hebben, veel uit te proberen en goede mentoren te vinden die je op je blinde vlekken kunnen wijzen.

Overigens denk ik dat je net zo goed het tegenovergestelde kunt beweren: dat een studie je beperkt door een bepaald curriculum verplicht te stellen en geen prikkels geeft om daar buiten te zoeken. Zo heb ik althans mijn half jaar studie ervaren: als een homogene groep van studenten die met zo min mogelijk inspanning hun studiepunten wilden halen. En een universiteit die daar genoeg mee neemt.'

Hoe ziet het UnCollege-tussenjaar eruit?

'Het programma bestaat uit vier delen van drie maanden. De deelnemers beginnen met het trainen van vaardigheden die nodig zijn voor zelfstudie, zoals het formuleren van doelen, het opstellen van een plan, zelfdiscipline en sociale intelligentie. Vervolgens vertrekken ze naar een land waar ze nog niet eerder geweest zijn en waar ze de taal niet spreken. Ze gaan bijvoorbeeld in Frankrijk op een boerderij werken of Engels onderwijzen in Cambodja. Dan volgt een stage bij een bedrijf naar keuze.

Het laatste onderdeel is het belangrijkste: de deelnemers werken aan een eigen project, waarvoor buitenstaanders bereid zijn om te betalen. Dat kan een app zijn, een kunstwerk, een evenement of wat dan ook. Je moet laten zien dat je iets tastbaars kunt maken dat waarde heeft voor anderen. Als dat lukt, ben je voorbereid op de echte wereld.'

Is het niet tegenstrijdig om een programma aan te bieden voor zelfstudeerders?

'Natuurlijk kun je alles vanaf het begin zelf doen, maar een beetje structuur kan geen kwaad. Het gaat erom mensen op weg te helpen. Als je op school twaalf jaar lang van dag tot dag hebt gehoord wat je moet doen en dan opeens in het diepe wordt gegooid, kun je ten onder gaan in vrijheid.'

Is er interesse?

'We hebben nu ongeveer 350 aanmeldingen voor tien plekken. Los van het programma merk ik dat het idee van zelfstudie erg aanslaat. Ruim vijftienduizend mensen hebben zich ingeschreven op onze nieuwsbrief en ik heb pers aandacht gehad van alle grote media, van *The New York Times* tot de *Today Show*. Nu begint het ook internationaal te lopen. Er is net een stuk verschenen in *The Guardian* en morgen spreek ik *Le Monde*. Wat ik erg leuk vind, is dat ook universiteiten interesse tonen. Ik ben uitgenodigd door Harvard, Stanford en MIT om te discussiëren over wat zij kunnen doen om studenten meer autonomie te geven. Alleen op Hendrix, mijn eigen college, ben ik niet welkom. Zij staan niet open voor kritiek en willen vasthouden aan een verouderd onderwijsstelsel. Zulke universiteiten – die veel kosten en weinig bieden – zullen niet lang blijven bestaan.'

Dale J. Stephens (2013). Hacking Your Education: Ditch the Lectures, Save Tens of Thousands, and Learn More Than Your Peers Ever Will. New York: Penguin.
www.uncollege.org |

Broertjestest

Als oudste van vier zoons heb ik altijd de illusie dat mijn broertjes op mijn advies zitten te wachten.

Dus nu een van hen binnenkort eindexamen doet, heb ik het in mijn hoofd gehaald dat ik een van zijn belangrijkste adviseurs ben op het gebied van studiekeuze. Maar als ik eerlijk ben, ben ik eigenlijk alleen maar een complicerende factor. Helemaal nu ik sinds kort in tweestrijd verkeer over wat ik hem dan moet adviseren.

Afraden is eenvoudig. Als je uit de studienaam niet kunt afleiden waar het over gaat moet je het waarschijnlijk niet doen (de helft van het studieaanbod valt nu af). En begin geen studie aan de VU, want daar is het organisatorisch chaos (een interessante casus voor wat er gebeurt als je als RvT en CvB herhaaldelijk waarschuwingen van je personeel negeert). Maar iets positief aanraden is een ander verhaal. Zelfs (helemaal?) als het de universiteit betreft waar je het beste van op de hoogte bent. Mijn tweestrijd betreft de vraag of ik mijn broertje zou aanraden komend jaar een studie in Twente te beginnen. Hoewel ik in mijn columns de dwaasheden van de UT pleeg te beschrijven, ben ik over het algemeen een chauvinist. Ik ben aanhanger van het campusideaal, huldig de ondernemende attitude op de UT en prijs me gelukkig met het sociale leven dat ik hier heb kunnen opbouwen. Ik kan me zelfs vinden in het tot cliché geworden 'High Tech, Human Touch'. Toch is er een maar: diep van binnen ben ik nog niet overtuigd dat de onderwijsvernieuwingen TOM en ATLAS vooruitgang betekenen. Waar ik deze 'innovaties' verdedigd heb, was dat altijd verwijzend naar de onzaligheden van het huidige bacheloronderwijs. Er kan een hoop beter en docenten moeten de huidige kansen grijpen om hun onderwijs te verbeteren. Maar er blijven essentiële aspecten aan TOM en ATLAS waar ik niet in geloof. Waarom toch niet twee parallelle modules per semester? Dit heft zoveel bezwaren op. Wordt ATLAS niet een universiteit in een universiteit? De lijst is langer. Daarnaast zijn de komende eerstejaars nog proefkonijnen ook! Mijn loyaliteit botst met mijn geweten.

De broertjestest: zou u uw broertje(/zusje/kind/...) aanraden komend jaar een studie aan de UT te beginnen?

Beer Sijpesteijn is student philosophy of science, technology & society.

Reageren? www.utnieuws.nl

Bata in actie voor KWF Kankerbestrijding

Lopen voor het goede doel

Nog even en dan klinkt het startschot voor de 41e editie van de Batavierenrace. Met nog enkele dagen voor de boeg, maakt de organisatie lange dagen om het evenement goed te laten verlopen. Nieuw element is de samenwerkingsovereenkomst met KWF Kankerbestrijding. De Bata probeert zoveel mogelijk geld op te halen voor onderzoek naar kankerbestrijding. Ook de UT is bij dit onderzoek betrokken.

TEKST: SANDRA POOL >

Voor het eerst in haar geschiedenis zet de Bata zich in voor een goed doel. 'Lopers kunnen zich laten sponsoren. En wie zin heeft om een actie op touw te zetten, kan dat doen, al is het misschien een beetje kort dag', zegt Batavorzitter Leon Schipper. 'We hopen zoveel mogelijk geld in te zamelen. De opbrengst komt ten goede aan onderzoek naar kankerbestrijding.' De website Bata4life is inmiddels in de lucht. Hierop staat het actuele geldbedrag te lezen, evenals een top vijf van de lopers en teams die tot nu toe het meeste geld hebben ingezameld.

Start

Op 27 april gaat om middernacht de race in Nijmegen van start. In totaal maken 8.500 deelnemers zich op voor een van de 25 etappes die gezamenlijk een loopafstand bedragen van ruim 175 kilometer. Met het genoemde aantal deelnemers is de maximale capaciteit bereikt. 'Er is een voorstel om van de Bata een technische bedrijfskunde module te maken voor in het nieuwe onderwijsmodel', laat Bata-voorzitter Leon Schipper weten. 'Studenten kunnen bijvoorbeeld heel goed een capaciteitsanalyse doen. De precieze invulling van de module is nog niet bekend, en voorlopig is Schipper volop met de organisatie bezig. 'We zijn heel druk', zucht hij. 'En ja, de stress begint soms een beetje toe te slaan. We missen de kennis van een vorig bestuur.' Legt uit: 'De Batavierenrace kende altijd een tweejarig bestuur. Dat is veranderd in een eenjarig bestuur. Best jammer, want zo gaat er kennis verloren.'

Draaiboeken

De commissie beschikt wel over een aantal draaiboeken. 'Daarin staat aangegeven wat er per maand geregeld moet zijn en we proberen ons daar zo goed mogelijk aan te houden.' Vijf studenten in Enschede en vijf studenten in Nijmegen vormen samen de Batacommissie. Van 's

Boven, van links naar rechts: Pauline Simons, Lisanne Jansen Holleboom, Koen Smít, Pim Deijns, Jet Hidding, Leon Schipper.

Onder, van links naar rechts: Noortje Brookhuis, Jop van Roosmalen, Ramon Rijckaert, Bart Doornink.

ochtends vroeg tot 's avonds laat zijn ze in touw om er een goedlopend event van te maken. 'We leggen de laatste hand aan het deelnemersboekje. Er zijn routetechnisch enkele wijzigingen. Het

gaat om kleine dingen. Wisselpunten die ergens anders opgesteld staan wegens bouwwerkzaamheden. De meeste lopers zullen er niets van merken.' |

UT-team volop in training voor de Batavierenrace

'Er staat een sterk team'

Jessica Oosterloo en Ramon van der Aa zullen op 27 april de slotetappe rennen voor het UT/Saxion-team. Met deze twee 'ontzettend sterke lopers' hoopt ploegleider Tessa Hoogma hoge ogen te gooien. 'Maar uiteindelijk doen we het natuurlijk met z'n allen.'

TEKST: MAAIKE PLATVOET | FOTO'S: ARJAN REEF >

Hoe sterk is het UT/Saxion-team van 2013?

'Er staat een sterk team, met erg goede lopers. In totaal hebben we dertig mensen, waarvan 25 vorig jaar ook mee liepen. De nieuwe mensen zijn via via gevraagd, het wereldje van de betere hardlopers is

niet zo heel groot. Eind januari was een selectiewedstrijd en toen zijn een aantal nieuwe mensen geselecteerd. Ook vielen enkele lopers af, maar die zaten er wel dichtbij. Zij staan nu op de reserve-lijst, en maken goede kans om volgend jaar mee te lopen. In dit team zitten regionale toplopers, maar ook nationale lopers. Veel van onze teamleden

starten in april op het NSK, dus dat zegt wel wat. Ik heb hoge verwachtingen van onze slotloper Ramon van der Aa. Hij loopt een gemiddelde van 17 à 18 kilometer per uur, dat zegt wel wat.'

Maar is dit team goed genoeg voor een podiumplaats?

'Vorig jaar werden we derde, dat moet nu ook haalbaar zijn. Een eerste of tweede plek lukt alleen als alles klopt en vlekkeloos verloopt. Dan mag er bijvoorbeeld bij een wissel niets misgaan, en dat gebeurt toch nog wel snel.'

Wat doen jullie aan voorbereiding?

'Elke week is er een gezamenlijke training, maar compleet zijn we als team daarbij nooit. Sommigen trainen ook met Kronos. Binnenkort staat er nog een teamavond op het programma, maar dat heeft weinig met hardlopen te maken. Dan draait het om teambuilding.'

Lopen jullie nog in nieuwe outfits?

'Alleen de jasjes zijn aangepast, verder is alles hetzelfde gebleven.'

En is er nog een bepaalde tactiek?

'Iedereen moet op z'n hardst lopen, geen verkeerde benzine in de bussen gooien en de polsbandjes niet vergeten te wisselen. Dan komt het allemaal goed.'

Uitslagen UT/Saxion-team:	2012: 3e, 10.41.26	2008: 4e, 11.23.16	2004: 2e, 11.14.04
	2011: 3e, 11.00.30	2007: 2e, 11.24.18	2003: 8e, 11.17.02
	2010: 4e, 11.00.44	2006: 9e, 12.28.15	
	2009: 4e, 11.07.27	2005: 11e, 13.23.10	

Tijdschema Batavierenrace raakt in de knel door langzame lopers

De bezemwagen van de

De bijna negenduizend Bata-atleten doen er steeds langer over om van Nijmegen naar Enschede te rennen. Er wordt al jaren geen koersrecord meer gelopen en ook aan de achterkant van het peloton daalt de gemiddelde snelheid gestaag. Naar het waarom is het slechts gissen. De gevolgen zijn wel duidelijk: het wordt voor de organisatie steeds moeilijker een kloppend tijdschema op te stellen.

TEKST: PAUL DE KUYPER | FOTO: ARCHIEF >

De Tartantrappers uit Groningen raffelden in 1997 de 178,3 kilometer tussen de universiteit van Nijmegen en de UT-campus af in 9 uur 37 minuten en 11 seconden. Het is nog steeds de snelste Bata ooit, met een gemiddelde van 18,53 kilometer per uur. Sterker, na 1997

lukte het geen enkel team de barrière van tien uur te slechten. Vorig jaar kwam team S.N.O.T. uit Delft met 10:07:59 nog dichtbij, maar toen was de race wel 3,5 kilometer korter dan in 1997. De 25 atleten van S.N.O.T. haalden gemiddeld 17,05 kilometer per uur. Niet alleen is er al vijftien jaar geen koersrecord gesneuveld,

41ste Bata

De 41ste Batavierenrace start dit jaar op 27 april om 00:00 uur in Nijmegen met 350 teams in zeven even grote startgroepen. Herstarts vinden plaats in Ulft, Barchem en op de Oude Markt in Enschede. Vanaf die laatste locatie valt om 17:00 uur het startschot voor de slotetappe van de dames. Een half uur later gaan de heren op weg. Voor zowel vrouwen als mannen is de laatste etappe met finish op de sintelbaan van de campus 7,1 kilometer lang.

ook aan de achterkant van het deelnemersveld lopen de 'Batavieren' steeds langzamer. De organisatie stelt voor elke afstand een limiettijd vast, gebaseerd op de werkelijk gelopen tijden van het jaar daarvoor. Steeds vaker overschrijden lopers die limiet. Finish je niet binnen de vastgestelde tijd (of overtreed je de regels door bijvoorbeeld een deel van de route te

Bata rijdt steeds trager

fietseren) dan komt er achter jouw naam de limiet-tijd plus een kwartier.

'De limiet zou zelfs een ongeefende loper die ook maar een beetje conditie heeft moeten kunnen halen', zo zegt Danny van Uem (25), oud-Bata-organisator en tegenwoordig voorzitter van het wedstrijdsecretariaat, de commissie die verantwoordelijk is voor het tijdschema van de estafette-race. De laatste acht jaar zijn de limiettijden opgerekt. Vanaf de race van 2004 rennen de laatste lopers gemiddeld steeds langzamer, terwijl de race in die jaren minder kilometers is gaan tellen. Je zou daarom een hoger gemiddelde verwachten. In de race van 2011 – de laatste waarover Van Uem cijfers heeft – lag de gemiddelde snelheid van de hekkenschuiter (of eigenlijk van alle limiettijden samen) op 7,6 kilometer per uur.

De voorste en de laatste loper halen dus minder hoge snelheden, maar dat wil niet zeggen dat alle bijna negenduizend deelnemers de afgelopen

De vijf snelste Bata-winnaars ooit

	Jaar	Ploeg	Tijd	Afstand	Snelheid
1	1997	Tartantrappers	09:37:11	178,3 km	18,53 km/h
2	1992	(S)Lopers	09:38:50	175,0 km	18,14 km/h
3	1994	(S)Lopers	09:44:15	175,0 km	17,97 km/h
4	1993	(S)Lopers	09:46:09	175,0 km	17,91 km/h
5	1996	Stichting Looppas Nijmegen	09:47:28	174,9 km	17,86 km/h

De vijf laatste Bata-winnaars

	Jaar	Ploeg	Tijd	Afstand	Snelheid
1	2012	S.N.O.T.	10:07:59	172,8 km	17,05 km/h
2	2011	Appeltaart	10:13:46	172,5 km	16,86 km/h
3	2010	Aeolus	10:35:18	176,7 km	16,69 km/h
4	2009	Universiteitsteam Groningen	10:35:14	176,9 km	16,71 km/h
5	2008	Universiteitsteam Groningen	10:43:44	182,0 km	16,97 km/h

jaren trager zijn geworden. Die statistieken houdt het wedstrijdsecretariaat niet bij. 'Wij zijn alleen geïnteresseerd in de snelste en de langzaamste. Die bepalen wanneer motorrijders op pad moeten, hoe lang een wisselpunt open moet zijn en hoe laat een herstart plaats kan vinden. Wat daartussenin gebeurt, is voor ons niet belangrijk', vertelt Van Uem, die civiele techniek studeert. Hoe het komt dat het Bata-peloton zich langzamer verplaatst, weet van Uem niet. Hij kan er slechts naar gissen, en dat doet hij liever niet. 'Van het gros van de lopers weten we niet eens wie ze zijn. Het weer heeft een belangrijke invloed op de snelheid van de race. Een paar jaar geleden was het bijvoorbeeld erg warm. Dan wordt er minder snel gelopen. Maar de temperatuur kan niet de trend verklaren. Vanaf 2005 gaat het alleen maar langzamer, terwijl de race korter wordt.'

Van Uem wijst erop dat er sinds 2004 een extra damesetappe in de race zit. Dat is ten koste gegaan van een gemiddeld snellere heren-etappe. 'Logisch dat de eindtijden daardoor iets langzamer worden, maar de verschillen zijn zo groot dat je dit niet als oorzaak kunt aanwijzen.' Duidelijker zijn de gevolgen van vooral de tragere laatste lopers uit het peloton. 'Het wordt steeds moeilijker een goed tijdschema te maken', aldus Van Uem. 'Alle lopers moeten nu eenmaal tussen

twaalf uur 's nachts en half zeven 's avonds van Nijmegen naar Enschede. Dat wordt steeds lastiger.' Teams uit de ochtendploeg komen bijvoorbeeld te laat aan bij de herstart in Barchem om het lopers-hesje door te geven aan de middagploeg. In 2011 overkwam dit 80 van de ruim 300 teams. Door de starttijden iets aan te passen bleef dat vorig jaar beperkt tot 28 ploegen, maar een punt van zorg is het nog steeds. Zeker als ook de busjes niet op tijd in Barchem zijn om de nieuwe ploeg op weg te sturen.

Een ander probleem is de ondersteuning van motorrijders en wisselpuntmedewerkers. De verkeersregelaars op de motor moeten voldoende tijd hebben om van hun post in het nachtprogramma naar hun kruispunt in de ochtendshift te rijden. Als ze worden opgehouden door (te) langzame lopers, zijn ze misschien te laat om de snelste atleten uit het volgende blok op te vangen. Hetzelfde geldt voor de wisselpuntploegen. Ook die hebben doorgaans drie posten tijdens de race. Voor op- en afbouwen moeten zij voldoende tijd hebben.' Voor de organisatie van de komende Bata is het te hopen dat het lekker loopweer is op 27 april en dat de deelnemers goed getraind aan de start verschijnen. Wie weet komt een winnende tijd van tien uur dan weer in zicht. En, voor de organisatie nog belangrijker, wie weet hoeft de bezemwagen dan niet te veel achterblijvers op te vegen. |

Duizenden studenten verwacht op Batavierenfeest

Dans de spierpijn uit je lijf

De Bata is meer dan hardlopen alleen. Een paar uur na de finish barst op de campus een van de grootste studentenfeesten van het jaar los. Meer dan tienduizend studenten kunnen er tot in de vroege uurtjes de spierpijn uit hun stramme lijven dansen.

TEKST: SANDRA POOL >

Oude bekenden, nieuwe artiesten en vooral heel veel muziek. Het Batafeest op 27 april biedt ook dit jaar weer een uitgebreid programma met voor elk wat wils. De verwachte tien- tot twaalfduizend bezoekers kunnen net als vorig jaar in de Pepsitent vanaf half negen genieten van de band Deltawerken. Om half twaalf is hier de prijsuitreiking. Vervolgens zorgt de band Lijn 7 voor de muzikale afsluiting in deze tent.

Op het evenemententerrein staat in de Grolschtent de Enschedese studentenband Tune Inn op het podium gevolgd door de studentencoverband SOG uit Delft, winnaar van de bandjeswedstrijd in 2009 en sindsdien trouwe bezoeker van het Batafeest. Buiten voor de Vrijhof komt het

Grolsch Green Light District met DJ Roger & Friends. Het Atrium van de Bastille is omgetoverd tot Dance Dome. Hier kan tot vier uur gedanst worden. Hetzelfde geldt voor de oude mensa waar DJ Sky Fly achter de draaitafel staat. In de kantine van het Sportcentrum

is muziek uit de jaren negentig tot en met de actuele top 40 te horen en in de Agora van de Vrijhof bestijgen de Housedieren het toneel. Wie door wil gaan tot de vroege uurtjes kan terecht in de Vestingbar. Hier is het vanaf negen uur feest en gaat de party door tot de volgende morgen acht uur.

Programma

	Grolschtent	Pepsitent	Vrijhof Agora	Bastille Mensa	Bastille Atrium	Green Light District	Vestingbar	Sportcentrum
21:00								
22:00	Tune Inn	Deltawerken				DJ Roger & Friends	Disco in de bar en op het terras	90's 00's & Now
23:00		Prijsuitreiking			Atrium Dance Dome			
00:00	S.O.G.	Lijn 7	HOUSEDIEREN	Beugelbar				
01:00								
02:00								
03:00								
04:00								
08:00								

UniPartners Twente koppelt studenten en bedrijven aan elkaar

Meer klussen dan studenten

Behoeftte aan een bijbaantje, met een link naar je studie? UniPartners Twente kan het voor je regelen. Steeds meer bedrijven schakelen de hulp in van dit academisch adviesbureau omdat ze staan te trappelen om studenten. UniPartners Twente, gerund door zes studenten, koppelt medestudenten aan een opdracht van een bedrijf, waar ze vervolgens gemiddeld tien uur per week betaald aan werken.

TEKST: MAAIKE PLATVOET | FOTO: ARJAN REEF >

De Twentse vestiging van UniPartners draait lekker. Zo lekker zelfs dat het adviesbureau de laatste twee jaar op een vierde plek staat in het nationale netwerk qua omzet. 'We doen het inderdaad op dat gebied erg goed', zegt Dieuwertje Woudstra, penningmeester van UniPartners Twente. 'Door de crisis zijn bedrijven meer geneigd om opdrachten bij studenten neer te leggen. We zien ook dat we veel worden uitgenodigd door bedrijven en eigenlijk zijn ze bijna allemaal enthousiast over ons concept.'

Zo was UniPartners te vinden op de Military Boekelo, bij een netwerkevent van Grolsch, bij een diner in de Twentse Welle en met stands op het evenement Business Meets Twente en de Nationale Carrièrebeurs. Alleen, door de flinke toename van het aanbod projecten, zijn er soms

te weinig studenten om ze aan te koppelen.

Woudstra: 'We merken dat UniPartners op de een of andere manier niet zo leeft onder studenten. Onze naamsbekendheid is laag en daar willen we de komende tijd wat aan gaan doen. We zijn namelijk ook op zoek naar een nieuw bestuur voor het komende collegejaar.'

Om aan die naamsbekendheid te werken start het studentenbedrijf binnenkort een campagne. Er zal veel geflyerd worden, er komen posters en spandoeken op de UT te hangen en er zullen 'goodies' worden uitgedeeld. Op de Facebook-site van UniPartners zal een landelijke actie gestart worden waarbij prijzen te winnen zijn.

UniPartners heeft meerdere vestigingen in Nederlandse universiteitssteden. Alleen in Leiden en Wageningen ontbreekt het aan een afdeling. De Twentse afdeling bestaat bijna 20 jaar. 'Ons doel is om projecten voor studenten op de UT binnen

te halen, zodat zij de kans krijgen om tijdens hun studietijd praktijkervaring op te doen', vertelt Woudstra. 'Om dit te realiseren gaan we veel naar netwerkevenementen en staan we op beurzen.' Momenteel heeft UniPartners drie projecten lopen, waar vier studenten aan gekoppeld zijn. 'Zij werken ongeveer 10 uur per week aan een opdracht, soms is dat meer. De gemiddeld looptijd van een project is een paar maanden.'

Volgens Woudstra zijn er voor studenten met alle studieachtergronden klussen beschikbaar, maar is er nu vooral vraag naar studenten met interesse in ICT, bedrijfskunde en gezondheidswetenschappen. 'Maar er zitten ook scheikundige of natuurkundige projecten tussen, dus elke student kan zich bij ons inschrijven. Wel zijn we vooral op zoek naar studenten die in de eindfase van hun bachelor zitten of al bezig zijn met hun master.' Om studenten op vacatures van UniPartners te wijzen, werkt het adviesbureau met een database. 'Via onze website kun je je inschrijven in die database, waarna een gesprek volgt. Als we een vacature hebben, sturen we deze door aan de studenten. Rolt er geen match uit, dan organiseren we collegepraatjes bij een specifiek vak of zetten we de vacature op de website.'

Meer weten? Kijk op www.unipartners.nl/twente |

Wetenschapswinkel heeft een nieuwe stek in The Gallery

Werk aan de Wewi

Het ziet er niet uit als een winkel en er wordt ook niets verkocht. De naam Wetenschapswinkel dekt de lading dus niet echt. 'Maar aangezien hij al decennia lang wereldwijd wordt gebruikt, zullen we het ermee moeten doen', grijnst coördinator Egbert van Hattem. Wat de 'Wewi' wel is: een matchmaker tussen opdrachtgevers uit de non-profitsector en studentonderzoekers van de UT.

TEKST: MONIQUE LUBBERS | FOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

Op het moment van schrijven is de Wetenschapswinkel nog gevestigd in de Bastille. Maar niet lang meer. Naar verwachting zal eind maart de verhuizing naar The Gallery gerealiseerd zijn. 'We zullen ook intensiever gaan samenwerken met de collega's van kennisvraag.nl, met wie we dan een ruimte delen', aldus Van Hattem. 'Kennisvraag.nl (een initiatief van Kennispark) heeft dezelfde functie als de Wetenschapswinkel, alleen bemiddelen zij bij kennisvragen uit het bedrijfsleven in plaats van uit de non-profitsector.' Wetenschapswinkels ontstonden tijdens de democratiseringsgolf van eind jaren '60. Het idee erachter was om een brug te slaan tussen wetenschap en burgers. 'In de beginjaren kwamen er voornamelijk vragen van particulieren, bijvoorbeeld over het effect van een nieuwe weg of buslijn langs hun huis', vertelt Van Hattem. 'Dan gingen er studenten op huisbezoek om uit

te zoeken of de trillingen scheuren in de muren zouden kunnen veroorzaken. Zo'n vraag zouden we ook nu nog kunnen krijgen, alleen komt die tegenwoordig eerder van een bewonersvereniging. We streven naar een zo breed mogelijk draagvlak.'

Win-win

De Wewi onderhoudt contacten met een scala aan non-profitorganisaties in de regio, waaronder thuiszorg-, welzijns-, kinderopvang- en sportorganisaties. Komen zij met een vraag, dan betekent dat niet automatisch dat er een onderzoeksproject uit voortkomt. 'In de meeste gevallen is een advies of een zogenaamde kenniskoppeling voldoende', licht Egbert van Hattem toe. 'Dat laatste houdt in dat we de aanvrager doorverwijzen naar een wetenschapper of instantie die beter geschikt is een oplossing te vinden. Zo hadden we vorige week een vraag van een man die vanwege een dwarslaesie zijn handen niet

Project Natuurhus

Opdrachtgever: Stichting Natuurhus Almelo (centrum voor natuur, milieu en duurzaamheid)

Kennisvraag: ontwerp een duurzaam gebouw dat de thuisbasis zal zijn voor de zes groenverenigingen die deel uitmaken van Natuurhus Almelo, waaronder IVN, Groei&Bloei en Astrona.

Uitgevoerd door: Casper Conradi, student industrieel ontwerpen

Michel Mulder, landschapsarchitect en één van de toekomstige gebruikers van het gebouw: 'Het is een bijzonder gebouw geworden van twee verdiepingen, dat zich grotendeels onder de grond bevindt, maar onder meer door het gebruik van speciale lichtkoepels toch niet donker is. De uitstekend isolerende wanden zijn gemaakt van stro, aan de buitenkant afgetimmerd met hout en aan de binnenkant afgewerkt met leem. Het gebouw is door het gebruik van onder meer een warmtepomp en zonnepanelen grotendeels zelfvoorzienend. Het is een voorlopig ontwerp, dus er zal nog het een en ander aan veranderen, maar we zijn er blij mee.'

meer goed kan gebruiken. Om te kunnen sporten, heeft hij speciale klittenbandhandschoenen nodig om zijn handen meer stabiliteit te geven. Ik heb hem doorverwezen naar een voormalig UT-medewerker die het leuk vindt om af en toe nog iets voor ons te doen.'

Bij kennisvragen die wel geschikt zijn voor een onderzoeksproject, zoeken de medewerkers van de Wewi in hun bestand naar een geschikte stu-

dentonderzoeker of wordt contact opgenomen met de betreffende vakgroep. De vergoedingen die de opdrachtgevers bieden verschillen, maar aangezien het om non-profitorganisaties gaat, worden meestal alleen de onkosten vergoed. 'Toch vaart iedereen er wel bij', zegt Van Hattem. 'De non-profitsector kan voor weinig geld gebruikmaken van de kennis die hier aanwezig is en studenten kunnen hun opgedane kennis en

Project Viewradar

Opdrachtgever: De Gelderhorst, Landelijk Centrum voor oudere doven, in Ede

Kennisvraag: bedenk een hulpmiddel dat mensen met een auditieve beperking helpt om zich veiliger in het verkeer te bewegen. Ze horen de waarschuwingssignalen van andere weggebruikers niet en kunnen zich daarom moeilijk oriënteren.

Uitgevoerd door: Jannes Lohmeijer, student industrieel ontwerpen (bacheloropdracht)

Cor Toonen, vrijwilliger bij De Gelderhorst: 'De huidige oplossingen voor dit probleem, zoals de bekende spiegel op de fiets, voldoen niet. Ik ben daarom zelf over alternatieven na gaan denken en kwam op de zogenaamde Viewradar, een apparaatje dat het achteropkomende verkeer detecteert en de fietser en andere andere verkeersdeelnemers kan waarschuwen. Dit idee is door Jannes verder uitgewerkt en op haalbaarheid getoetst. Het blijkt inderdaad haalbaar te zijn, dus ik ben nu bezig met een subsidieaanvraag voor het ontwikkelen van een prototype.'

vaardigheden toepassen in de praktijk. Bovendien staat dit soort onderzoeksprojecten mooi op je cv.'

Wissenschaftsladen

Zo'n 70 procent van de aanvragen die de Wewi krijgt, is afkomstig uit Twente en de Achterhoek, de rest voornamelijk uit andere delen van Nederland. Heel af en toe komt er een kennisvraag uit België of Duitsland. Zo deed Egbert van Hattem zelf onderzoek naar de levensvatbaarheid van een 'Wissenschaftsladen' op de Wilhelms-Universität Münster. Hij interviewde er onder meer vertegenwoordigers van non-profit- en studentenorganisaties en schreef op basis daarvan een 'Inspirationsdokument' dat als basis dient voor de besluitvorming. 'Er is vanuit de universiteit en de non-profitsector wel interesse in een Wewi, het probleem is de financiering. Maar het idee is nog niet van de baan.' |

Cijfers

In 2012 werden door bemiddeling van de Wetenschapswinkel 27 onderzoeksprojecten afgerond, 16 kennisinhoudelijke adviezen gegeven en 23 kenniskoppelingen gerealiseerd. 22 studenten voerden een studieproject uit (bachelor, master of bijbaan). In Nederland zijn er in totaal 8 universiteiten met een Wetenschapswinkel.

UNIVERSITEIT TWENTE

Voorstellingen in Vrijhof Cultuurcentrum

Maandag 15 april, 12.35 - 13.35, Amphitheater

Na de enthousiaste reacties van het publiek na het optreden van Greg Shapiro bij Broodje Cultuur in december 2011 heeft Vrijhof Cultuurcentrum besloten hem opnieuw uit te nodigen. Deze keer brengt hij nieuw talent van ver mee en dat maar liefst drie keer dit seizoen! Gregory Shapiro – TheAmericanNederlander – is bekend van 'Comedy Central News', BoomChicago, en van BNR Nieuwsradio.

De in Chicago geboren Greg Shapiro woont nu al bijna 20 jaar in Nederland en introduceert nu internationaal comedy talent in Nederland met 'Greg Shapiro Presents'. De eerste helft zal Greg optreden het hoofdprogramma is Pete Johansson.

Donderdag 18 april, 16.00 - 17.00 uur

Singer songwriter Mijke Breepoel

In het kader van Februari Muziekmaand organiseerde Apollo enkele optredens op de donderdagmiddag in de Vrijhof. Dit sloeg zo aan dat ze daar mee doorgaan. Te gast: Mijke Breepoel.

Maandag 22 april, 12.35 - 13.35 uur, Agora

Eric Koller: Fire in the hole

In maart 2012 speelde hij één van de eerste try-outs bij Broodje Cultuur... Nu is de voorstelling helemaal af, ingespeeld en zal Eric Koller op zijn eigen wijze het Broodje Cultuur seizoen afsluiten! Fire in the hole, vijf voor twaalf, zoek dekking! Allemaal termen die dat ene moment aanduiden waarop niets meer te redden valt, waarop geen weg terug is en je nog maar één ding kunt doen; je schrap zetten.

Een dramatisch moment dat verandert in keiharde comedy als Koller je in deze voorstelling laat zien dat niets menselijks ons vreemd is en wij toch proberen in paniek het tij te keren. Dat wij ons keer op keer in de gekste bochten wringen om tegen beter weten in te willen ontsnappen aan het onvermijdelijke.

De altijd klungelige, slungelige, stuntelige Koller stopt ook deze voorstelling vol met prachtige, humorvolle, fysieke, energieke miniatuurtjes. Hij weet de onvolkomenheden van de mens, onze moedwil en misverstanden, met een Toon Hermans-achtige eenvoud tot een feest der herkenning te maken. Koller is een uniek verschijnsel in theaterland met een werkwijze die verrassend en origineel te noemen is. 'Fire in the hole' gaat van angst tot hoop, van verdriet tot vechtlust maar dankzij Koller vooral van glimlach tot hilariteit.

24 april 20.00 – 23.55 Agora

Stubiba: Jazzcafe

Donderdag 25 april 20.00 – 22.00 uur: Amphitheater

Pro Deo Theatersportwedstrijd

Studium Generale

23 april Vrijhof/Amphitheater, 19.30-21.00 uur.

Lecture: The Psychology of First Impressions

When you meet somebody for the first time, you instinctively 'know' whether he or she is OK or not. This gut feeling, more formally known as first impression, takes place in an instant. Often, this first impression is a lasting one. What happens in our minds when we meet somebody? Do men and women both 'judge' in the same way, or do they pay attention to different characteristics? Do attractive people leave a better first impression than less attractive people?

Prof. Dr. Detlef Fetchenhauer is professor of psychology and director of the Department of Economic and Social Psychology at the University of Cologne (Germany). His research mainly focuses on the determinants of prosocial and antisocial behavior.

This lecture is a co-production of Studium Generale and study association Dimensie.

Me and the Bard

In haar muziektheatervoorstelling Me and The Bard presenteert Yasmin haar eigen composities van de sonnetten van Shakespeare. Aan de hand van de tot songs bewerkte sonnetten krijgen we een inkijk in Shakespeare's turbulente verhouding met The Dark Lady (zijn minnares) en de grenzeloze liefde die hij koestert voor zijn jonge vriend.

Me and The Bard is een geestige en ontroerende vertelling over de belangrijkste liefdes in Shakespeare's leven. Een voorstelling over passie, jaloezie, eenzaamheid en wraak.

Regie: Eva Bauknecht De sonnetten: William Shakespeare Verhaal en tekst: Eva Bauknecht en Yasmin Kedar Zang, spel en composities: Yasmin Kedar Muzikanten: Djoeke Reijseger – cello; Thomas Bekhuis - gitaar

Deze voorstelling wordt in het Engels gespeeld.

Maandag 8 april, Amphitheater, 12.35 - 13.35 uur

Hulphond

Hartverscheurend geestig en schaamteloos ontroerend.

Het kersverse duo Martine Sandifort en Remko Vrijdag brengt met 'Hulphond' een cabaretvoorstelling voor en door mensen die wel wat hulp kunnen gebruiken. Een stel dat het in de broek doet van verliefdheid, een suïcidale corpsbal, een dove zangdocent en een gemankeerde homotheapeut stoeien met zichzelf, hun relaties en het leven. Remko Vrijdag en Martine Sandifort spelen alsof hun leven ervan afhangt. En misschien is dat ook wel zo.

Zondag 28 april, 20.00 uur, Wilminktheater, Holland Casino zaal.

Wilminktheater

do 11 april 2013 20:00 uur – Wilminktheater Holland Casino Zaal

Daniël Lohues Ericana-tournee

Het nieuwe album van Daniël Lohues is getiteld 'Ericana'. Lohues nam Ericana thuis in Erica op. Een plaat maken in zijn eigen voorkamer wilde Lohues al langer doen. Dichtbij moest het zijn en dichtbij is het geworden. Tot diep in de nacht met vrienden bij z'n eigen houtkachel verse songs spelen en opnemen was een droom die nu uitgekomen is. Een bijzonder album is het resultaat. De unieke sfeer van musicerende vrienden in een huis op het platteland, spat er van af. "De liedjes over dichtbij, over vrienden en onbekenden en mezelf" zegt Daniël over zijn nieuwe pennevruchten.

Pop 3e rang € 17,40 / 2e rang € 21,- / 1e rang € 24,60 / toprang € 28,10

incl. garderobe, koffie/thee vooraf en drankje

vr 12 april 2013 20:00 uur – Muziekcentrum De Wilmersberg Zaal

Wouter Hamel Theatertournee 2013

Met zijn pakkende liedjes maakt Wouter Hamel jazzy swingpop weer hip en happening. In 2011 verscheen Hamels derde cd 'Lohengrin', opvolger van de met platina bekroonde albums 'Hamel' en 'Nobody's Tune'. Tracks daarvan en natuurlijk zijn eerdere hits komen tijdens dit theaterconcert voorbij. Dat belooft wat, want: "Hamel heeft een superstrakke band die met speels enthousiasme de catchy liedjes de zaal in slingert." (De Volkskrant)

Pop 3e rang € 17 / 2e rang € 20,50 / 1e rang € 24,10 / toprang € 27,70

Incl. garderobe, koffie/thee vooraf en drankje

zo 14 april 2013 20:00 uur – ingang Wilminktheater Grolsch Zaal

Ramsey Nasr & Mauro Pawlowski

Gedichten, liederen, gitaarsolo's en een hoop échte onzin. Toen in januari '09 Dichter de Vaderlands Ramsey Nasr en dEUS gitarist Mauro Pawlowski in Vlaanderen op tournee gingen, stak de pers unaniem de loftrumpet: "Ramsey Nasr en Mauro Pawlowski verzetten de bakens van de literaire avond: dit is geen voorlezen, hier bedrijft men literair-muzikaal theater". Nasr en Pawlowski

verrassen ons met een show die stijf staat van de gekte en tintelt van kwetsbaarheid.

Muziek & Literair € 17,75 incl. garderobe

wo 24 april 2013 20:00 uur – Muziekcentrum Arke Zaal

Zapp 4 The Radiohead Songbook

Nederlands meest verrassende strijkkwartet, Zapp 4, neemt de inmiddels onsterfelijke nummers uit het oeuvre van Radiohead onderhanden; één van de meest succesvolle Britse popgroepen sinds The Beatles. Geen klakkeloze covers, maar frisse bewerkingen waarbij de kern van songs als Paranoid Android en We suck young blood intact worden gelaten.

Nieuwe Muziek € 20,90 incl. garderobe, koffie/thee vooraf en drankje

Dans & Ballet € 21,80 incl. garderobe, koffie/thee vooraf en drankje

TwentseWelle

21 maart tot en met 5 mei

Beatrix in Twente

TwentseWelle heeft in samenwerking met De Twentsche Courant Tubantia een tentoonstelling ingericht over de relatie van koningin Beatrix en Twente.

De tentoonstelling toont een keuze uit de vele honderden archiefphoto's van De Twentsche Courant Tubantia van bezoeken die Beatrix als prinses en koningin bracht aan Twente. Prachtig beeldmateriaal uit de periode 1954-2013 dat vele Twentenaren zal aanspreken. Omdat ze erbij waren, omdat ze koningsgezind zijn of omdat ze geïnteresseerd zijn in de ontwikkeling die Twente in de afgelopen zestig jaar doormaakte. De foto's zijn deels afgedrukt, deels zijn ze als diavoorstelling op monitors te zien.

28 april 2013 13:00

Freestyle voetbaldemonstraties

Freestyle voetbal (ook bekend als Freestyle soccer) is een creatieve sport, waarbij vooral gekeken wordt naar techniek, creativiteit, stijl en de controle die je over de bal hebt. Bij Freestyle voetbal, uitgegroeid tot hype, komt het aan op trucs die je met een bal kunt uithalen.

Italian-born Luisa Marin on Italy's elections results

'Not an anti-Europe vote,

The political gridlock that emerged in Italy following parliamentary elections on the 24th and 25th of February made headlines in newspapers around the world. Marloes van Amerom chats with Italian-born Luisa Marin, assistant-professor in European Law (MB), to find out what exactly happened – and what possible solutions could be.

TEXT: MARLOES VAN AMEROM | PHOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

Following the elections, political commentators around the world have suggested that Italy has become ungovernable. Is the situation really that dire?

'Right now, the prospects of a stable government are indeed not very realistic. The center-left coalition led by Pier Luigi Bersani and the Democratic Party, Partito Democratico (PD), and the center-right coalition led by Silvio Berlusconi with his Freedom's People, Popolo della Libertá, each received about one third of the votes, with Bersani's coalition having a small advantage. Newcomer Beppe Grillo's Five Star Movement received a quarter of the votes and the coalition led by outgoing Prime Minister Mario Monti got around 10%.

Because of the way the Italian voting system is structured, the center-left coalition did obtain a secure majority in the Chamber of Deputies, but not in the Senate, where they now occupy less than 40% of the 315 seats.

Given this limitation, and considering that Mario Monti has now become politically irrelevant, the crucial remaining political blocks are now both the center-left, the center-right and Grillo's Five Stars Movement. But, unlike in the Netherlands, left and right are highly divided, mainly thanks to political leaders such as Berlusconi. Also, the center-left coalition fears that the actual motivation for Berlusconi to enter a government's coalition is to have impunity declared for the penalties he could receive in the near future from courts. This turns cooperation of PD with his party into a no-go.'

What are coalition options with Grillo?

'Good question. While many Italians support the idea of a government coalition between the left and the Five Star Movement, Grillo himself seems at this stage unwilling to reach out to PD, because he does not want to link with an 'old' party. After all, he gained his votes by adopting a strong 'anti-casta' - anti-establishment - position. An added complexity is that his movement presents itself as an alternative to the established

but an anti-austerity one'

political arena, but how exactly? The positive dimension of their politics is totally unclear at this stage, and local experiences show that in spite of 'new ideas' they had go back to 'old choices'... By the way, in the foreign press he is often labeled disapprovingly as a comedian. I think that if one out of four voters in one of the biggest Eurozone economy voted for his movement, then this indicates that he is a politician, not different from the other ones he pretends to differ from, and that this electoral indication should be respected.'

Early polls suggested that Pier Luigi Bersani would win the elections with an overwhelming majority. How can we explain the gap between those initial polls and the real outcome?

'There are many reasons, but one was that Bersani's political campaign was widely regarded as extremely dull and he kept a low profile most of the time.

Second, Italy's left establishment has a long tradition of "reacting" to the stories told by Berlusconi. "We will not do that..." or "we are not the ones who..." were among Bersani's most repeated sentences, but the party failed to come up with a positive and convincing political narrative of its own. Furthermore, they missed the message the electorate gave out at previous regional and municipal elections, when a growing number of people started voting for Grillo.

So, it was Grillo who managed to express the gut feelings of people who have suffered the most from the crisis far better than the left. This concerned not just working class people, by the way, but also entrepreneurs. The importance of this appeal was totally overlooked by the center-left coalition, focused as they were on Berlusconi.'

Talking of Berlusconi, he seemed to have left the political stage for good. How can we explain his resurgence?

'Oh, Berlusconi is your proverbial cat with nine lives, he's been declared "politically dead" many times. But in spite of all his sex scandals, corruption and tax evasion, and, most importantly, bad

results while in government, he remains someone who always manages to move a lot of voters. He is a good talker and can come up with strong narratives. Michela Murgia, a renowned Italian author, called Berlusconi the "most powerful narrator" on the Italian political stage in the past 20 years.

I do not think that there is a renewed appeal of Berlusconi though. His party has lost 16% compared to previous political elections. The same applies to the Northern League, Lega Nord, his coalition partner. The reason they still obtained a rather good result was because of Berlusconi's clever political move to state that he had only returned to save Italy from Monti, whom many Italians have come to regard as the long arm of Angela Merkel, as a mere enforcer of the EU's unpopular austerity politics.

In my opinion, Monti should be considered a doctor in an emergency room, someone who was brought onto the scene with the aim of saving Italy at the edge of default. In fact, the economic effects of Berlusconi's rule were terrible, because of his inability to govern the country and the damage he inflicted up onto Italy's reputation. It has been said that Italy had to recover from Berlusconi as from a civil war. The person who said this was not an anarchist or a leftist politician, by the way, but Ferrari's president.

However, the enforcement of European salvation recipes by Monti did not boost the Italian economy, instead it boosted recession. And this message should go to Brussels and other European capitals.'"

This far, we've mainly talked about Italy.

How do you interpret the Italian vote against the background of the euro-crisis?

'The Italian results indicate that Europe's austerity politics imposed on debtors are a failure, from both an economic and a democratic perspective. This crisis therefore also represents a crisis in the European integration process, the deepest and most serious one that has been experienced thus far.

It should be recognized that the current economic measures do not work for southern countries. The deficit cannot be kept under control at this

moment. It is crisis, so if the economy does not grow, you will only have more crisis and increasing deficits. This is also why Dutch Prime Minister Mark Rutte agreed in my opinion to miss the deficit target of 3% of the gross domestic product for the Netherlands for some years to come.

Should what works for the Netherlands not also work for other countries?

Finally, the prospect of an ITALEXIT is a risky one, both for Italy, the Eurozone and the global economy. Though tested by crisis, Italy remains one of the EU's top economies and a G8 country. The political implications of such a move, especially for Europe, are even more difficult to imagine. Having said that, the very fact that Grillo seems to be talking almost solely to the German press, may indicate that, in spite of what he officially maintains, he is already seeking to sensitize foreign electorates to the notion that Italy is not staying in the euro-zone at the price of having its economy screwed over.

But then, the outcome of Italy's elections, combined with France's new course under President Hollande and the Netherlands' new left-right government may and should trigger new policies within the Eurozone, making it easier for debtors to exit crisis and recession.'

Are there ways out of the political crisis that Italy is currently facing? If so, what are these?

'Fortunately, Italians are famous for their creativity and the capacity to get out of difficult situations, thanks to it. So, we will surprise Europe once again. How? In my opinion this will have to start with an internal reform of the political and economic elites. Some effects are already visible. The new Parliament elected as chairpersons of its two chambers two high-profile persons: UNHCR Southern Europe spokesperson Laura Boldrini and the head of 'anti-mafia national prosecutor' Pietro Grasso. This is already a good start for a change. Society should be more alert in scrutinizing the actions of its political and economic elites, and elites should be more accountable to society. To sum up, a bit more social control is needed, just like in the Netherlands...'

Nicole Georgi:

Oxygen to repair knee cartilage

Knees, you take them for granted. Until the moment they malfunction and you run the risk of getting an artificial replacement: then you wish you had taken better care of them back in the day. Especially when you are young and learn that your imitation knee might only last 15 years. Nicole Georgi aims to prevent this worst case scenario. For the past four years, she worked on the improvement of cartilage tissue engineering.

TEXT: MARISKA ROERSEN | PHOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

'Most people don't know that cartilage does not have any cell repair capability. On top of that, most injuries remain unnoticed for about five years.' According to Nicole Georgi, who defended her dissertation in March, the dangers of knee injuries are largely underestimated. 'More than one million Dutch suffer from arthritic pain in their hips or knee, which might be the result of a preceding injury.'

When the damage is already done, the best thing to do is to repair the cartilage before whole new knees are required. In the current system, a patient can be operated upon to receive chondrocytes. Those are own cartilage cells, and are multiplied outside the patient's body. Finally, a

second operation is needed to insert the cells in the knee defect. But that is not all. Nicole: 'By using the patient own stem cells have the ability to overcome this long treatment procedure. The difficulty, however, is to make sure the stem cells turn into cartilage, and the chondrocytes stay the same if they are multiplied outside patients body. This is tricky, and relatively large amounts of cells are needed.'

One operation less

The new doctor believed that better methods should be available, and devoted herself to the optimization of cartilage tissue engineering. 'I wanted to create the most perfect culture conditions for stem cells to multiply, and to make sure that they develop into what they need to be:

PhDs are the backbone of our university.

But who are they? Every month, we introduce another PhD candidate to you. This month: Nicole Georgi, PhD graduate at the Institute for Biomedical Technology and Technical Medicine.

cartilage. I discovered that oxygen plays a crucial role.'

Nicole noticed that less oxygen limits aging and assists multiplication of stem cells external to the body. The implications are huge. 'With this development, we can better combine stem cells and chondrocytes to generate tissue for cartilage repair. We need a smaller amount of chondrocytes, which makes the first operation no longer needed.' Nicole clarifies. 'This reduces time, costs, and of course trouble for the patient. Furthermore, the culture conditions create less risk that the tissue will evolve into bone instead of cartilage.' There are already clinical trials at four hospitals that have started using this novel practice.

The German researcher is also aware of other developments to make life easier. In the future, it should be possible to 3D print organs. Nicole is sceptical about it, though. 'It is certainly possible for small defects. As we speak. But I can hardly believe that it will be a realistic method to repair entire joints, including all different layers and their properties.'

Go away

Nicole finished her PhD in March. She is now working in the Molecular Nanofabrication group at the university. But not before she has given some advice to her younger peers. 'I can strongly recommend to spent some time abroad, to look at your research from another angle.' Nicole knows what she speaks about. She received personal funding to spend three months in Brisbane, Australia. 'I did a small project there, but it resulted in a full chapter of my dissertation. At a certain time during a PhD, you get a certain stiffness and might get demotivated. Fresh points of view are inspiring.'

'Never thinking now or never'

Juan Amiguet is a PhD student in EWI – Database group. His research focuses on data processing and context and providing a new way of making context richer and more readily available. He is originally from Spain.

TEXT: LEANNE BENNEWORTH |
PHOTO: GIJS VAN OUWERKERK >

'I first came to Twente six years ago, when I got a job with a technical company. I'd never been to Twente before. I came for the interview and a month and a half later I was driving a van full of all my belongings here. I'd been living in London zone 4 and it was a huge contrast to suddenly be

in a flat in Hengelo. For me the major difference wasn't about the change of country, but about the difference between a big city and a regional town. I love the fact it's a calm, quiet place, a great place to do difficult technical work. Coming here was like entering a green field of grass to relax in. Although I am Spanish, I haven't lived there since I was nine, when my parents moved to Brussels to work for the European Union. Then at twenty I moved to London to finish my undergraduate degree and ended up staying there for eight years. I'm a second generation expat really, so don't have a place that I miss as 'home'. My mother-in-law sends me food parcels of cured meat from Portugal though!

I started learning Dutch when I began my PhD at UT three years ago. I know enough to get by in shops, but not to have a philosophical conversation! I find that people really appreciate you trying to speak Dutch, even if they then switch into English.

When I first started doing some teaching here I was amazed at the high quality of the students. There is a good filtering system here to make sure good students get into the right university. I am always surprised that the Dutch complain about the trains not working when it snows, but don't appreciate how well the system works most of the time. If they had experienced commuter trains in London they would appreciate how well things work here.

I like the regularity of events here, with things like Queen's day happening annually. Even concerts, if you miss a band they'll probably be on again in about a year. It means you never have to think now or never. The same with house hunting, here you can look around and choose something, in London if you do that the place you want will be rented to someone else.

I've got another year to go on my PhD. Eighteen months ago I married a Portugese woman who I met here in Twente. She's now working in Switzerland, so that will be the next stage of my expat life! |

Twenty Twente Tweets

28/2 @katjahunfeld: Lees net mail over reorganisatie bij ICTS @UTwente. Gelukkig is de ICT-wereld nog in orde & zitten er uitsluitend mannen op key positions.

1/3 @tlucassen: Alvast even oefenen hoor: "Hooggeleerde opponent, bedankt voor deze interessante vraag." Ja, dat lukt! Nog wel lang wachten tot 16.30...

3/3 @WeeJeWel92: Gefrituurde sperziebonen zijn geen groot succes

---

4/3 @OnsJochem: De zon schijnt een beetje, zomergevoel is er weer! En mijn kamer is meteen weer 40 graden... #JeMoetWatTeZeurenHebben

---

5/3 @ppverbeek: Licht sentimenteel in de trein naar mijn allerlaatste bestuursvergadering van @DeJongeAkademie - op 1 april treedt er een nieuw bestuur aan!

7/3 @Sreblow: Indrukwekkende uitvaart van Gerard en Herma, zaal vol mensen die het niet kunnen bevatten #triest

---

13/3 @alumniUT: Wisten jullie dat de Ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden in Finland, Henk Swarttouw, UT-alumnus is? BSK'88

13/3 @hwhoving: Vertrouwen in je medewerkers geeft betere resultaten en meer toegevoegde waarde. #imd by salvatore cantale

---

18/3 @steenbergenw: Om 3.30uur opgestaan om nu in Regensburg vergadering te beginnen met partners van EU-project FULLPHASE <http://www.fullphase-fp7.eu>

18/3 @nielsberkel: Apparently my current residence is candidate to become an official monument. Patio-studentenwoningen #UTwente:

20/3 @bencomp: @utnieuws enquête ingevuld. Kom maar op met die reis-cheque!

20/3 @albertvdbergtwt: Lekker weerbericht voor de komende dagen. Alle verloven van rayonhoofden ingetrokken! #wijwillenlente!

21/3 @Jvreeman: Op pad met een Chinese filmploeg op de @UTwente, helaas is m'n Mandarijn nog niet zo goed...

27/3 @MiriamLuizink: Leuk! Op 16 mei presenteert Harm Edens de Opening #HighTechFactory en #UTwente Innovatielezing. Dat wordt vast een mooi feest.

27/3 @MauriceEssers: Sinds wanneer maken studenten zich druk om protocollen? "@UTNieuws: Nieuw artikel: 'Geen nieuw protocol flatfeest' <http://tinyurl.com/cace62v> "

28/3 @WewiUT: De verhuizing is zo goed als achter de rug. We zijn aan het werk in The Gallery samen in de kantoorruimte met onze collega's van Kennispark!

31/3 @Gielsbrouwer: Wat een heerlijke avond in Amsterdam met mijn Cnødde-lichting en fōeten. Boom Chicago comedy en te veel kroegjes blijft garantie voor succes.

31/3 @schouwmeester: Leuk, al die gedekte tafels op m'n Facebook timeline. Nu weet ik van je dat je, ehm, goed tafels kunt dekken? #pasen

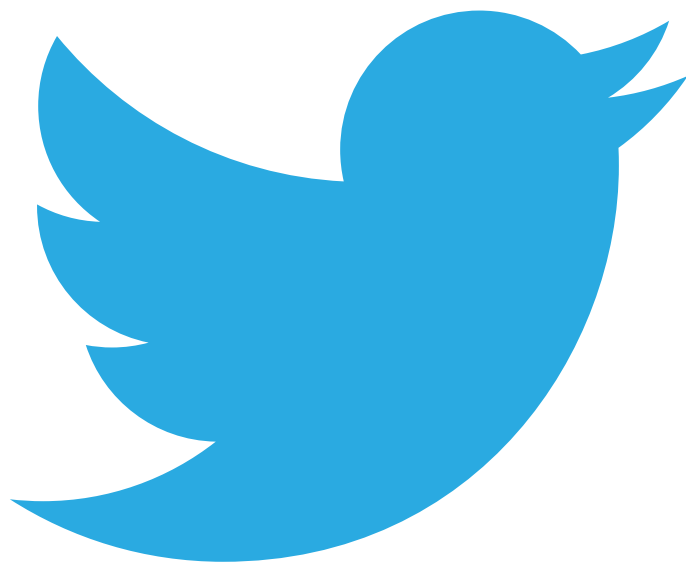

2/4 @woutervj: Jeah! Onderzoeksvoorstel naar docentontwikkelteams is goedgekeurd! Binnenkort heb ik een vacature voor een promovendus ;)

2/4 @pammografie: Team @UTwente aangemeld voor Acad. Jaarprijs 2013 #ajp13 <http://www.academischejaarprijs.nl/> om communicatieplan pammografie voor breed publiek te maken

---

UT Nieuws is er elke dag!

Ga naar www.utnieuws.nl en lees elke dag het laatste nieuws

Download de UT Nieuws app voor Iphone (appstore) en Android (google play)

 Volg ons op twitter: @UTNieuws

 Bezoek onze facebookpagina en like ons!
www.facebook.com/UTNieuws

Lees UT Nieuws magazine voor achtergronden, opinie en interviews.
Elke eerste donderdag van de maand in de bakken!

Een voorproefje op je toekomst?
Ontdek je carrièremogelijkheden
op werkenbijdeloitte.nl/cocktail

Om te weten hoe het er binnen een topbedrijf aan toe gaat, hoef je helemaal niet naar buiten. Breng gewoon een bezoekje aan onze virtuele cocktailbar, waar je in een informele sfeer jouw carrièremogelijkheden bij Deloitte kunt ontdekken. Je maakt er onder andere kennis met (oud-) Deloitters die momenteel een mooie positie bekleden bij Deloitte of andere organisaties. Zij vertellen je graag meer over hun persoonlijke en professionele ontwikkeling. Dus zoek jij de beste start van je carrière? Begin eerst hier: werkenbijdeloitte.nl/cocktail.